

Anpassning av vissa skatte- och avgiftsnedsättningar till EU:s regler om statsstöd

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning	5
2	Författningstext	6
2.1	Förslag till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift	10
2.3	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	11
2.4	Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)	13
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)	14
2.6	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	18
2.7	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	20
2.8	Förslag till lag upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag	28
2.9	Förslag till förordning om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag	29
2.10	Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)	31
3	Bakgrund och gällande rätt	34
3.1	EU:s regler om statligt stöd	34
3.1.1	Allmänt om statligt stöd	34
3.1.2	Kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse	34
3.1.3	Den allmänna gruppundantagsförordningen	36
3.2	Stöd av mindre betydelse inom skatte- och avgiftssystemet	37
3.2.1	Nedsatta arbetsgivaravgifter för upp till två anställda i ett växa-företag	37
3.2.2	Regionalt avdrag vid avgiftsberäkningen av socialavgifter och allmän löneavgift	37
3.2.3	Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden	38
4	Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag	38
4.1	Växa-stödet behöver utformas på ett nytt sätt	38
4.2	Återbetalning av arbetsgivaravgifter	39
4.3	Vilka verksamhetsformer ska omfattas?	41
4.4	Kvalificeringsperiod och kraven på verksamhetens omfattning	42
4.5	Krav på anställning	45
4.6	Återbetalningsgrundande avgifter och period	46

4.7	Företag i intressegemenskap.....	48
4.8	Stöd av mindre betydelse.....	49
4.9	Avdrag enligt stödområdeslagen	50
4.10	Ansökan om återbetalning	51
4.11	Förfarandet	53
4.12	Utredning och kontroll	55
4.13	Omprövning och överklagande	58
4.14	Uppgiftslämnande	59
4.15	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	61
5	Regionalt avdrag från socialavgifter	63
5.1	Avdraget behöver ändras för att vara förenligt med det EU-rättsliga regelverket.....	63
5.2	Det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna ska anpassas till GBER.....	64
5.3	Justering av sektorer som ska omfattas av det regionala avdraget från egenavgifterna	67
5.4	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	71
6	Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden	72
6.1	Stöd av mindre betydelse och uppgiftsskyldigheten.....	72
6.2	Ikraftträdande	74
7	Uppgiftsskyldighet vid omprövning m.m.	75
7.1	Behovet av en uppgiftsskyldighet.....	75
7.2	Ikraftträdande	76
8	Personuppgiftsbehandling och sekretess	76
9	Konsekvensanalys.....	79
9.1	Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag.....	79
9.1.1	Offentligfinansiell effekt	79
9.1.2	Effekter för företagen	80
9.1.3	Övriga effekter.....	81
9.2	Förändringar i de regionala avdragen från socialavgifterna	82
9.2.1	Offentligfinansiella effekter.....	82
9.2.2	Effekter för företag i stödområdet som betalar arbetsgivaravgifter	82
9.2.3	Effekter för enskilda näringsidkare i stödområdet som betalar egenavgifter	84
9.2.4	Övriga effekter.....	85
9.3	Förändringar av den regionala skattereduktionen för fysiska personer	86
9.3.1	Offentligfinansiella effekter.....	86
9.3.2	Effekter för individer	86
9.4	Informationsbehov och utvärdering av åtgärderna	87
9.5	Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar.....	87
10	Författningskommentar.....	88
10.1	Förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag	88

10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.....	99
10.3	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	100
10.4	Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)	101
10.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)	102
10.6	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	105
10.7	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	107
10.8	Förslaget till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag	115

1 Sammanfattning

Den 1 januari 2024 trädde en ny EU-förordning om stöd av mindre betydelse i kraft. Enligt EU-förordningen ska information om beviljat stöd av mindre betydelse fr.o.m. den 1 januari 2026 registreras i ett centralt register. Den 10 december 2024 antog Europeiska kommissionen ändringar i EU-förordningen om stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn som bl.a. innebär att även information om sådant beviljat stöd av mindre betydelse fr.o.m. den 1 januari 2027 ska registreras i ett centralt register. Nytt stöd av mindre betydelse ska beviljas först efter att medlemsstaten har kontrollerat att det nya stödet inte medför att det individuella takbeloppet för företaget överskrids och att samtliga villkor i den relevanta förordningen är uppfyllda. Ett antal skatte- och avgiftslättnader inom svensk lagstiftning utgör stöd av mindre betydelse. Promemorian innehåller förslag på anpassningar av svensk skattelagstiftning så att berörda lättnader ska lämnas på ett sätt som är förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna när en första och andra person anställs i en näringsverksamhet (s.k. växa-stöd) föreslås utformas som en rätt till återbetalning av den del av arbetsgivaravgifterna som motsvarar dagens nedsättning. Det innebär bl.a. att s.k. växa-företag ska ansöka om återbetalning av avgifter i stället för att begära nedsättning i arbetsgivardeklarationen. För att Skatteverket ska kunna uppfylla de krav som ställs på övervakning och rapportering av stöd av mindre betydelse kommer företagen behöva komma in med vissa uppgifter som de i dag inte lämnar.

I promemorian föreslås även anpassningar av det s.k. regionala avdraget som arbetsgivare, enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag som är verksamma i vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand har rätt till vid beräkning av socialavgifterna. Avdraget som arbetsgivare får göra från arbetsgivaravgifterna föreslås anpassas till de villkor som gäller för regionala driftsstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER). Det innebär bl.a. att avdraget inte längre kommer omfatta verksamheter i vissa angivna sektorer som t.ex. stål, brunkol och kol. Avdragets tillämpningsområde föreslås dock utvidgas till att även omfatta sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske. Avdraget som enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag får göra vid beräkning av egenavgifterna föreslås även fortsättningsvis lämnas som ett stöd av mindre betydelse enligt EU:s regler om statligt stöd. Motsvarande justering av avdragsberättigade sektorer som föreslås för avdraget från arbetsgivaravgifterna föreslås även för avdraget från egenavgifterna. Det föreslås också en skyldighet för stödmottagare att lämna vissa uppgifter till Skatteverket.

I promemorian föreslås vidare justeringar i uppgiftsskyldigheten för personer som har rätt till skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion) och har företag. Uppgiftsskyldigheten anpassas till de krav som gäller för stöd av mindre betydelse enligt de aktuella EU-förordningarna på området.

En lagändring i skatteförfarandelagen föreslås träda i kraft den 29 december 2025. Den nya lagen, den nya förordningen samt övriga ändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

2 Författningstext

2.1 Förslag till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift för ersättning som utges till den första och andra personen som anställs i ett växa-företag.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980).

Rätt till återbetalning

3 § En arbetsgivare som har utgett avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag under förutsättning att

1. arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften avser ersättning som arbetsgivaren har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024, och

2. arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för ett växa-företag

a) enligt 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a,

b) enligt 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b, eller

c) enligt först 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b.

4 § Med ett växa-företag avses i denna lag

1. en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980), eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare,

2. ett aktiebolag som bedriver rörelse och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare, och

3. ett handelsbolag med högst två delägare bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare.

Vid bedömningen av om växa-företaget har haft en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under den tidsperiod som avses i 3 § uppgår till högst 5 000 kronor.

5 § Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett växa-företag om det uppfyller villkoren i 4 § och i den utländska verksamheten inte har utgett ersättning, eller har utgett ersättning till högst en arbetstagare, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen hade utgetts för arbete i Sverige.

6 § Vid tillämpning av 4 och 5 §§ ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas om sådan ersättning har utgetts till högst en person i bolaget.

7 § Rätt till återbetalning gäller för arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och för löneavgift på ersättning som utgetts till en anställd i ett växa-företag under förutsättning att

1. avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

2. anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd och omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka.

Rätten till återbetalning gäller endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 35 000 kronor per kalendermånad och ska som längst omfatta 24 månader i följd.

8 § Bestämmelserna i 7 § gäller inte

1. växa-företag enligt 4 § 1 om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren,

2. växa-företag enligt 4 § 2 och 3

a) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i växa-företaget, eller

b) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare i växa-företaget enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller närstående till en sådan person.

9 § Rätten till återbetalning enligt 7 § gäller inte om arbetsgivaren redan i en annan näringsverksamhet har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter och löneavgift enligt denna lag eller har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

10 § Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag.

Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

11 § Återbetalning enligt denna lag får medges endast om återbetalningen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

12 § Vid bedömningen av om återbetalningen uppfyller villkoren enligt 11 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Ansökan om återbetalning

13 § Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad.

Ansökan får tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ansökan ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad ansökan avser.

14 § Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär.

Ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren. En ansökan som lämnats för en arbetsgivare som är en juridisk person anses

ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

15 § I ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till återbetalning, och
2. kunna bedöma om återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Förfarande, omprövning och överklagande

16 § I fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), om inte annat följer av 17 och 18 §§.

17 § En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

18 § Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som utges efter den 31 december 2025.

3. Arbetsgivare som den 31 december 2025 har varit berättigad till särskild beräkning av avgifter enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd under kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter som avser ersättning till samma anställda enligt bestämmelserna i 7 § i denna lag under den kvarvarande perioden. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas särskild beräkning enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter till växa-företag och återbetalning enligt denna lag får för samma anställda inte vara längre än 24 månader i följd.

Avser avgifterna ersättning till en person som anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller rätten till återbetalning enligt 7 § endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *särskild* Bestämmelser om *återbetalning*
beräkning av löneavgift finns i av löneavgift finns i lagen
lagen (2016:1053) om *särskild* (2025:000) om *återbetalning* av
beräkning av vissa avgifter för vissa avgifter till växa-företag.
växa-företag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 67 kap. 35 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 67 kap. 35 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

67 kap.

35 §²

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse i den mening som avses i 32 och 33 §§.

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

¹ Lagen omtryckt 2008:883.

² Senaste lydelse 2020:864.

35 a §

Vid bedömningen av om skattereduktionen uppfyller villkoren enligt 35 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.4 Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs att 1 § socialavgiftslagen (2000:980) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *särskild beräkning* av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2016:1053) om *särskild beräkning* av vissa avgifter för växa-företag.

Bestämmelser om *återbetalning* av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2025:000) om *återbetalning* av vissa avgifter till växa-företag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Senaste lydelse 2024:1155.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)¹

dels att 2 och 4 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 6 b, 6 c och 6 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt

– 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980), eller

– 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag.

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen endast ska betala ålderspensionsavgift.

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2007:286.

² Senaste lydelse 2024:1156.

Bestämmelserna i 2 § *skall* inte tillämpas på verksamhet som avser

1. *fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller*

2. *transportverksamhet.*

Bestämmelserna i 2 § *ska* inte tillämpas på

1. verksamhet inom sektorerna stål, brunkol och kol i den mening som avses i artikel 13 a i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

2. verksamhet inom transportsektor och tillhörande infrastruktur i den mening som avses i artikel 13 b i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, eller

3. avgiftsskyldiga vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet i den mening som avses i artikel 13 d i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

6 b §

Särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna får inte göras om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Avdraget får inte heller göras om det årliga stödbeloppet per

³ Senaste lydelse 2002:1007.

avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för drifstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området i enlighet med artikel 15.3 b i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

6 c §

Särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna får bara göras om avdraget uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

6 d §

Vid bedömningen av om det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt 6 c § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både

inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelserna i 4 och 6 b §§ tillämpas första gången på ersättning som utges efter den 31 december 2025.

3. Bestämmelserna i 4, 6 c och 6 d §§ tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2025. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ersättning som utgetts och för inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 26 kap. 19 f § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §¹

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare ska utbetalaren lämna

Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, *eller vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska utbetalaren lämna*

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– *kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, och

3. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning får göras.

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning eller särskilt avdrag får göras, och

4. de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Denna lag träder i kraft den 29 december 2025.

2.7 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 26 kap. 19 f §, 31 kap. 33 c §, 37 kap. 9 a §, 39 kap. 1 §, 41 kap. 2 § och 66 kap. 1 och 27 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 37 kap. 8 § ska lyda ”Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet eller uppgifter vid vissa återbetalningar eller kompensationer”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 31 kap. 26 §, 37 kap. 7 b §, 39 kap. 3 d §, 53 kap. 6 §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 §, och närmast före 39 kap. 3 d §, 61 kap. 6 a § och 66 kap. 36 § nya rubriker av följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 2.6

Föreslagen lydelse

26 kap.

19 f §

Vid *särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, eller vid särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *stöd* som har beviljats utbetalaren under *beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i*

– *kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, eller*

– *kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni*

Vid beräkning av *arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)* ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat *driftstöd* som har beviljats utbetalaren under *året, och*

2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning eller särskilt avdrag får göras, och

4. de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet.

2. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

26 §²

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), ska den deklarationsskyldige lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

² Tidigare 26 § upphävd genom 2012:760.

1. kunna bedöma att särskilt avdrag får göras, och
2. kunna bedöma att det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

33 c §³

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kr som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU)

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma rätten till skattereduktion, och

2. kunna bedöma att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

2023/2831 av den
13 december 2023 om tillämp-
ningen av artiklarna 107 och 108 i
fördraget om Europeiska unionens
funktionssätt på stöd av mindre
betydelse, och

3. de övriga uppgifter om sådant
stöd som avses i 1 och 2 som
Skatteverket behöver för att kunna
bedöma rätten till skattereduktion.

37 kap.

7 b §

Skatteverket får förelägga den
som har ansökt om återbetalning av
arbetsgivaravgifter och allmän
löneavgift i de fall som avses i
53 kap. 6 § att lämna uppgift som
verket behöver för att kunna
kontrollera att denna har lämnat
riktiga och fullständiga uppgifter i
en ansökan om återbetalning av
arbetsgivaravgifter och allmän
löneavgift.

9 a §⁴

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokförings-
skyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk
person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon
annan.

Föreläggandet ska avse förhåll-
anden som är av betydelse för
kontroll av att andra än den som
föreläggs har lämnat riktiga och
fullständiga uppgifter i en ansökan
om återbetalning av punktskatt i de
fall som avses i 53 kap. 5 § 1 eller
återbetalning av eller kompensation
för punktskatt i de fall som avses i
53 kap. 5 § 2.

Föreläggandet ska avse förhåll-
anden som är av betydelse för
kontroll av att andra än den som
föreläggs har lämnat riktiga och
fullständiga uppgifter i en ansökan
om

1. återbetalning av punktskatt i
de fall som avses i 53 kap. 5 § 1,

2. återbetalning av eller
kompensation för punktskatt i de
fall som avses i 53 kap. 5 § 2, eller

3. återbetalning av arbetsgivar-
avgifter och allmän löneavgift i de
fall som avses i 53 kap. 6 §.

⁴ Senaste lydelse 2021:1169.

39 kap.

1 §⁵

I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 2 a §§),
 - generell dokumentationsskyldighet (3 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av eller kompensation för punktskatt (3 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser beräkning av skatt på överintäkter från el (3 b §),
 - dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer (3 c §),
 - *dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift (3 d §),*
 - dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11–12 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser leverans av investeringsguld (14 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser avropslager (14 a §),
 - dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15–16 f §§),
- och
- föreläggande (17 §).

Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

3 d §

Den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för kontroll av uppgifterna i ansökan.

41 kap.

2 §⁶

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,

⁵ Senaste lydelse 2023:638.

⁶ Senaste lydelse 2023:208.

4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,

5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,

6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,

7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, *eller*

8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.

7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §,

8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §, *eller*

9. att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 *och* 9 av någon annan än den som revideras.

53 kap.

6 §

Som beslut om arbetsgivaravgifter anses också beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

61 kap.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

6 a §

Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har beviljats före arbetsgivaravgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på förfallodagen.

66 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning.

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§), *och*
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§),
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §).
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §), *och*
- *statligt stöd* (36 §).

27 §⁷

Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte har fattats på grund av att den uppgiftsskyldige,

a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,

b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,

c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller

d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande eller uppgift om en betalningsmottagare som ska lämnas i en arbetsgivardeklaration har saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdeklaration,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked, *eller*

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4,

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4, *eller*

h) om arbetsgivaravgifter som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 9 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §.

Statligt stöd

36 §

Om frågor avseende statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd, och

2. offentliggöra, rapportera eller registrera stödet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026.

3. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet.

2.8 Förslag till lag upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag

Härigenom föreskrivs att lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag¹ ska upphöra att gälla.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för ersättning som har utgetts före ikraftträdandet.

2.9 Förslag till förordning om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om förfarandet vid ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

2 § Denna förordning är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

3 § Skatteverket ska fastställa formulär enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4 § En ansökan om återbetalning ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den arbetsgivare som ansöker om återbetalning:

1. namn, och
2. personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer, eller motsvarande utländska nummer.

5 § I en ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna personnummer eller samordningsnummer för anställd som mottagit den utbetalda ersättningen.

Om personnummer eller samordningsnummer saknas för den anställda, ska uppgift om personens födelsedatum, födelseort och medborgarskap anges. Ansökan ska även innehålla uppgift om utländskt skatte-registreringsnummer eller motsvarande för den anställda.

6 § I en ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna följande uppgifter:

1. identifikationsuppgifter för företag som arbetsgivaren är i intresse-gemenskap med,
2. annat stöd som har beviljats arbetsgivaren, och företag i intresse-gemenskap, under beskattningsåret och de två föregående beskattnings-åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i
 - kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, eller
 - kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,
3. annat stöd som har beviljats arbetsgivaren, och företag i intresse-gemenskap, under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

4. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till återbetalning, och

5. arbetsgivarens verksamhetsområde, som anges på Nace-gruppnivå, enligt bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90, i den ursprungliga lydelsen.

7 § Med företag i intressegemenskap i 6 § avses alla enheter som har minst ett av följande förbindelser till varandra:

1. Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat företag.

2. Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.

3. Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stiftelseurkund eller stadgar.

4. Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i första stycket via ett eller flera andra företag ska också anses vara företag i intressegemenskap.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

2.10 Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

dels att 1 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 6 kap. 16 a och 16 b §§, och närmast före 6 kap. 16 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i skatteförfarandelagen (2011:1244), *om inte annat anges i denna förordning.*

6 kap.

Stöd av mindre betydelse

16 a §

Den som i sin inkomstdeklaration enligt 31 kap. 26 eller 33 c § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna uppgifter ska lämna uppgift om

1. annat stöd som har beviljats den uppgiftsskyldige, och företag i intressegemenskap, under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse

inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. annat stöd som har beviljats den uppgiftsskyldige, och företag i intressegemenskap, under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. företag som den uppgiftsskyldige är i intressegemenskap med,

4. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma begäran, och

5. verksamhetsområde, som anges på Nace-gruppnivå, enligt bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90, i den ursprungliga lydelsen.

16 b §

Med företag i intressegemenskap i 16 a § avses alla enheter som har minst ett av följande förbindelser till varandra:

1. Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i ett annat företag.

2. Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.

3. Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stiftelseurkund eller stadgar.

4. Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i första stycket via ett eller flera andra företag ska också anses vara företag i intressegemenskap.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

3 Bakgrund och gällande rätt

3.1 EU:s regler om statligt stöd

3.1.1 Allmänt om statligt stöd

Artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller bestämmelser om statligt stöd. Utgångspunkten är ett principiellt förbud mot statligt stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Lättnader från skatter eller avgifter för en urskiljbar grupp företag anses vara ett gynnande som omfattas av reglerna om statligt stöd.

Om en medlemsstat vill införa ett statligt stöd är huvudregeln att kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdens förenlighet med den inre marknaden innan den kan träda i kraft. Kommissionen har dock med stöd av artikel 109 i EUF-fördraget bemyndigats att anta förordningar om undantag från anmälningsskyldigheten. Dessa förordningar består bl.a. av kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse och kommissionens allmänna gruppundantagsförordning.

3.1.2 Kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse

Av EU-förordningarna om stöd av mindre betydelse följer att stöd som beviljas ett företag under en viss period och som inte överstiger ett visst belopp inte omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget.

För närvarande finns fyra EU-förordningar om stöd av mindre betydelse:

1. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (allmänna de minimis-förordningen),

2. kommissionens förordning (EU) 2023/2832 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (SGEI de minimis-förordningen),

3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (de minimis-förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn), och

4. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om

Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn).

Den 1 januari 2024 trädde en ny allmän de minimis-förordning i kraft som ersatte och innebar vissa förändrade bestämmelser i förhållande till kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Den nya förordningen gäller statligt stöd till företag inom samtliga sektorer med vissa angivna undantag (artikel 1 i förordning (EU) 2023/2831). Enligt den nya förordningen gäller som huvudregel att det totala stöd av mindre betydelse som en medlemsstat beviljar ett enda företag inte får överstiga 300 000 euro under en period av tre år, det s.k. individuella taket. Det framgår vidare att treårsperioden bör ses över löpande och att för varje nytt stöd av mindre betydelse måste hänsyn tas till det totala stöd av sådant slag som beviljats under de senaste tre åren (artikel 3.2 och skäl 11 i förordning (EU) 2023/2831). Enligt den tidigare förordningen beräknades taket över en period på tre beskattningsår. Det var det berörda beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren som skulle beaktas. Numera ska denna treårsperiod alltså beräknas från den tidpunkt då ett stöd av mindre betydelse beviljas. Det individuella taket gäller per företag, men av förordningen framgår att med begreppet ”ett enda företag” avses inte endast företaget utan också andra företag som står i intressegemenskap med företaget på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet (artikel 2.2 i förordning (EU) 2023/2831).

Nytt stöd av mindre betydelse ska, på samma sätt som tidigare, beviljas först efter att medlemsstaten har kontrollerat att det nya stödet inte medför att takbeloppet överskrids och att samtliga villkor i förordningen är uppfyllda (artikel 6.4 i förordning (EU) 2023/2831). Den nya förordningen innebär dock vissa ändringar gällande övervakning och rapportering i förhållande till den tidigare förordningen. Bland annat ska medlemsstaterna fr.o.m. den 1 januari 2026 se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå (artikel 6.1 i förordning (EU) 2023/2831). De uppgifter som ska registreras avser stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i unionen (Nace). Medlemsstaten ska registrera uppgifterna i det centrala registret inom 20 arbetsdagar från det att stödet beviljades. Det centrala registret ska bidra till att minska den administrativa bördan för företagen. Företagen kommer inte längre att behöva hålla reda på och redovisa andra stöd av mindre betydelse som de får, när väl det centrala registret innehåller uppgifter för en treårsperiod. Vid tillämpningen ska kontrollen av efterlevnaden av det tak som fastställs i förordningen i princip bygga på informationen i det centrala registret (skäl 24 i förordning (EU) 2023/2831). Till dess att det centrala registret har upprättats och omfattar en period på tre år ska medlemsstaten, innan stöd beviljas, få en redogörelse från det berörda företaget avseende allt annat stöd av mindre betydelse enligt någon av förordningarna om stöd av mindre betydelse som mottagits under en period av tre år (artikel 7.4 i förordning (EU) 2023/2831).

En närmare beskrivning av de nya kraven i förordning (EU) 2023/2831 finns i promemorian Uppgiftsskyldighet för vissa stödåtgärder (KN2025/00011). I promemorian föreslås en ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler som innebär att Skatteverket som stödgivare kommer att ha en skyldighet att registrera de stöd av mindre betydelse som Skatteverket beviljar i kommande centrala register för stöd av mindre betydelse i den omfattning som kommissionen bestämt. Ändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Europeiska kommissionen har också antagit kommissionens förordning (EU) 2024/3118 av den 10 december 2024 om ändring av förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn. Ändringar trädde i kraft den 16 december 2024 och innebär bl.a. att det individuella taket höjs från 20 000 euro under tre beskattningsår till 50 000 euro under tre år. Vidare gäller enligt ändringarna i förordningen krav på registrering i ett centralt register även för beviljat stöd enligt de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn, men först från och med den 1 januari 2027 (artikel 6.1 i förordning (EU) nr 1408/2013).

3.1.3 Den allmänna gruppundantagsförordningen

Kommissionen har även antagit förordningar på olika områden varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls, s.k. gruppundantagsförordningar. En av dessa förordningar är kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, den s.k. allmänna gruppundantagsförordningen, förkortad GBER. Medlemsstaterna kan, i de fall och på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iakttä det normala förfarandet med en formell anmälan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det är dock medlemsstaternas uppgift att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Regionalstöd är en kategori av stöd som kan lämnas med stöd av GBER. En typ av regionalstöd är s.k. regionalt driftsstöd. Med regionalt driftsstöd avses stöd för att minska ett företags löpande utgifter, inbegripet sådana kategorier som kostnader för personal, material, inköpta tjänster, kommunikationer, energi, underhåll, hyror och administration (artikel 2.42 GBER). Regionalt driftsstöd kan bl.a. ges till företag i glest eller mycket glest befolkade områden i syfte att förhindra eller minska avfolkningen under förutsättning att stödmottagarna bedriver sin ekonomiska verksamhet i det berörda området och det årliga stödbeloppet per stödmottagare inte överskrider ett specificerat tröskelvärde (artikel 15.3 i GBER). Med glest befolkade områden avses nuts 2-regioner med färre än 8 invånare per km² eller nuts 3-regioner med färre än 12,5 invånare per km² eller områden som kommissionen erkänt som sådana i ett enskilt beslut om en regionalstödslista som är i kraft vid den tidpunkt då stödet beviljas. Med mycket glest befolkade områden avses

nuts 2-regioner med färre än 8 invånare per km² eller områden som kommissionen erkänt som sådana i ett enskilt beslut om en regional-stödskarta som är i kraft vid den tidpunkt då stödet beviljas (artikel 2.48–48a i GBER).

3.2 Stöd av mindre betydelse inom skatte- och avgiftssystemet

3.2.1 Nedsatta arbetsgivaravgifter för upp till två anställda i ett växa-företag

Enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag, förkortad växa-stödslagen, ska enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktieföretag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare bara betala ålderspensionsavgiften om 10,21 procent på ersättningen till den första och andra anställda under de 24 första månaderna. Övriga arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt behöver alltså inte betalas. Reglerna tillämpas på ersättning som en arbetsgivare ger ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024 och under förutsättning att arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 och fram till dess att anställningen påbörjas uppfyller villkoren för ett växa-företag, dvs. är ett företag utan anställda eller har högst en anställd. Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna gäller till den del ersättningen inte överstiger 35 000 kronor per månad (35 §§ växa-stödslagen). Före den 1 januari 2025 gällde en lägre beloppsgräns om 25 000 kronor per månad. Den lägre beloppsgränsen tillämpas fortfarande på ersättning till personer som en arbetsgivare har anställt i näringsverksamheten före den 1 maj 2024.

För att en arbetsgivare ska ha rätt till nedsättning måste anställningen omfatta minst tre månader och en arbetstid på minst 20 timmar per vecka (7 § växa-stödslagen). Nedsättning ges enbart för de två först anställda en gång. Om anställningen upphör och en ny person senare anställs kan nedsättning alltså inte fås för den personen (prop. 2016/17:1 Förslag till statens budget, finansplan m.m. avsnitt 6.6 och prop. 2024/25:25). Nedsättningen infördes den 1 januari 2017 med delvis en annan utformning. Bland annat kunde nedsättningen endast tillämpas av enskilda näringsidkare och omfattade bara den första anställda i verksamheten.

Växa-stödet lämnas i enlighet med kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse.

3.2.2 Regionalt avdrag vid avgiftsberäkningen av socialavgifter och allmän löneavgift

Arbetsgivare, enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag som är verksamma i vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand, (stödområdet enligt lagen [2001:1170] om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), förkortad

stödombudslagen) får göra avdrag vid beräkningen av socialavgifterna och den allmänna löneavgiften. Syftet med avdraget är att stimulera småföretagandet och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna med bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad, sämre tillgång till service, låg befolkningstäthet och ogynnsamma klimatförhållanden.

Bestämmelserna i stödombudslagen innebär i huvudsak att företag som är verksamma i stödombudet får göra ett avdrag med 10 procent av avgiftsunderlaget vid beräkningen av den allmänna löneavgiften, arbetsgivaravgifterna och egenavgifterna. För arbetsgivare uppgår avdraget till högst 7 100 kronor per månad. För enskilda näringsidkare samt delägare i handelsbolag får avdraget uppgå till högst 18 000 kronor per år. Avdraget får inte medföra att avgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt socialavgiftslagen. För handelsbolag gäller dessutom att det sammanlagda avdraget för samtliga delägare och anställda inte får överstiga 85 200 kronor per år.

Den regionala avdraget lämnas i dag i enlighet med kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse.

3.2.3 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden

Den 1 december 2020 infördes en regional skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden i syfte att överbrygga de effekter som lägesnackdelarna medför för boenden i dessa områden (prop. 2019/20:175). Den innebär att fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i vissa uppräknade kommuner, främst i Norrland och nordvästra Svealand, har rätt till skattereduktion med 1 675 kronor per år, (67 kap. 34–35 §§ inkomstskattelagen [1999:1229], förkortad IL). Fysiska personer som har företag har också rätt till den regionala skattereduktionen. Vid införandet av skattereduktionen bedömdes det vara lämpligt att skattereduktion lämnas som stöd av mindre betydelse till dessa företagare. Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för har rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk för sådant stöd.

4 Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag

4.1 Växa-stödet behöver utformas på ett nytt sätt

Promemorians bedömning: Utformningen av växa-stödet behöver anpassas för att säkerställa att reglerna uppfyller kraven för stöd av mindre betydelse.

Skälen för promemorians bedömning: Växa-stödet är i dag utformat som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna, den allmänna löneavgiften och den särskilda löneskatten. Nedsättningen hanteras i arbetsgivardeklarationen genom att den avgiftsskyldige anger i individuppgiften för den anställde om förutsättningarna för växa-stödet är uppfyllda. Eftersom växa-stödet lämnas som ett stöd av mindre betydelse ska den som begär nedsättningen i arbetsgivardeklarationen också ange andra stöd av mindre betydelse som mottagits under en treårsperiod. Arbetsgivardeklaration ska lämnas för varje kalendermånad (redovisningsperiod) och senast månaden efter redovisningsperioden. Beslut om arbetsgivaravgifter fattas för varje redovisningsperiod för sig. Om arbetsgivardeklarationen har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen.

Som redovisas i avsnitt 3.1.2 kommer kraven gällande övervakning och rapportering i den allmänna de minimis-förordningen och de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn att ändras fr.o.m. den 1 januari 2026, respektive den 1 januari 2027, då det införs krav på att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. Införandet av ett centralt register innebär att Skatteverket kommer att behöva rapportera beviljade stöd av mindre betydelse på ett nytt sätt, men myndigheten kommer också att ha ett ytterligare kontrollverktyg att beakta i samband med att stöd av mindre betydelse beviljas i syfte att säkerställa att de individuella taken som gäller för ett företag enligt relevant förordning inte överskrids. På sikt innebär detta att Skatteverkets kontroll av efterlevnaden av det individuella taket i princip ska bygga på informationen i det centrala registret men till dess att det centrala registret har upprättats och omfattar en period på tre år behöver Skatteverket också få en redogörelse från det berörda företaget avseende annat mottaget stöd av mindre betydelse.

De möjligheter som Skatteverket har i dag för övervakning och rapportering i samband med att växa-stöd beviljas kan vara otillräckliga i förhållande till de beskrivna kraven i regelverken om stöd av mindre betydelse. För att växa-stödet även i fortsättningen ska kunna ges som ett stöd av mindre betydelse bör förfarandet för beviljandet ses över så att det säkerställs att stödet kan lämnas på ett sätt som är förenligt med EU:s regelverk inom området. Utgångspunkten för översynen bör vara att så långt som möjligt behålla nuvarande regler och endast införa de ändringar som är nödvändiga för att växa-stödet ska uppfylla kraven för stöd av mindre betydelse.

4.2 Återbetalning av arbetsgivaravgifter

Promemorians förslag: Växa-stöd ska ges som återbetalning av arbetsgivaravgifterna.

Bestämmelser om rätten till återbetalning ska införas i en ny lag.

Skälen för promemorians förslag

Rätt till återbetalning av vissa avgifter

Växa-stödet infördes för att minska den initiala kostnaden att anställa en första person i enmansföretag i syfte att åstadkomma en lindring av de förhållanden i samband med nyanställning som enmansföretag kan uppleva som negativa (prop. 2016/17:1). Vid den senaste förstärkningen av stödet uttalade regeringen att dessa skäl är fortsatt giltiga och att det är motiverat att utvidga nedsättningen så att den också omfattar företag som går från en till två anställda i syfte att öka sysselsättningen i dessa företag och minska arbetslösheten (prop. 2024/25:25). Det är viktigt att arbetsgivare som är små sett till antalet anställda även framöver kan använda växa-stödet i syfte att sänka sina anställningskostnader. Det är också viktigt att företagen kan få en sänkning av anställningskostnaderna i samband med eller i nära anslutning till att kostnaderna uppstår, dvs. när arbetsgivaravgifterna ska betalas, för att syftet med växa-stödet ska uppfyllas.

Som anges i avsnitt 4.1 föranleds behovet av att se över utformningen av växa-stödet av att det behöver säkerställas att Skatteverket har nödvändiga verktyg för att övervaka och rapportera beviljade stöd av mindre betydelse till kommissionen. Det finns en risk att förfarandet vid beslut om arbetsgivaravgifter som innebär att beslutet fattas i direkt samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in och i enlighet med uppgifterna i deklarationen inte ger myndigheten tillräckliga möjligheter till övervakning. Det bedöms inte vara lämpligt att ändra förfarandet för hur redovisning av arbetsgivaravgifter ska ske eller hur beslut om arbetsgivaravgifter ska fattas på grund av en nedsättning som omfattar en begränsad krets avgiftsskyldiga. Det bedöms inte heller vara lämpligt att införa ett särskilt deklarationsförfarande som endast ska tillämpas när en viss nedsättning av arbetsgivaravgifter begärs. Andra alternativ bör därför övervägas.

Växa-stödet skulle kunna utformas som ett avdrag vid inkomst-beskattnings av berörda näringsverksamheter. Ett sådant förfarande skulle ge Skatteverket möjlighet att övervaka och rapportera beviljade stöd på ett tillfredställande sätt. Det skulle dock innebära att växa-stödet skulle tillgodoräknas genom beslut om slutlig skatt som fattas årsvis och endast kunna ges till arbetsgivare som har tillräckliga inkomster att göra avdraget från. Växa-stödet skulle i sådana fall inte ge den sänkning av anställningskostnader som är avsedd och inte heller kunna ske i samband med eller i nära anslutning till att kostnaderna uppstår. Mot den bakgrunden bedöms inte heller det vara en lämplig utformning av en stimulans som växa-stöd.

Ett bättre alternativ är att utforma växa-stödet som en rätt till återbetalning av de arbetsgivaravgifter som ett växa-företag har betalat för de två första anställda i verksamheten. På så sätt skulle berörda företag kunna få en kompensation för vissa anställningskostnader och detta skulle kunna ske i nära anslutning till att kostnaderna uppstår. En sådan utformning skulle också innebära att Skatteverket ges möjlighet att övervaka och rapportera beviljade stöd i enlighet med reglerna i de minimis-förordningarna. Växa-stödet skulle vidare inordnas i skattesystemet och kunna tillgodoföras arbetsgivaren genom en kreditering av skattekontot, vilket är en fördel. Förfarandet skulle dock innebära något högre

administrativa kostnader för berörda arbetsgivare som behöver ansöka särskilt om återbetalning av avgifter vid sidan av arbetsgivardeklarationen och för Skatteverket som skulle behöva fatta separata återbetalningsbeslut. Kraven på övervakning och rapportering enligt de minimis-förordningarna innebär dock att det är svårt att utforma ett system för växa-stödet som inte i någon utsträckning innebär att de administrativa kostnaderna ökar för arbetsgivare och den handläggande myndigheten. För att växa-stödet även i fortsättningen ska kunna utnyttjas av samma krets företag som i dag och samtidigt uppfylla villkoren enligt tillämpliga de minimis-förordningar bör växa-stödet utformas som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna för den första och andra personen som anställs i en näringsverksamhet.

Lagtekniska frågor

Växa-stödet föreslås utformas som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter. Det är inte lämpligt att placera bestämmelser med sådan innebörd i den befintliga lagen där reglerna om växa-stöd finns i dag eftersom lagen reglerar den särskilda avgiftsberäkningen som inte längre ska kunna tillämpas efter utgången av 2025. Det bedöms inte heller vara lämpligt att placera bestämmelser om rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter i någon annan befintlig lag, t.ex. socialavgiftslagen, eftersom de nya reglerna inte avser uttag av socialavgifter. Regler om rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter för den första och andra personen som anställs i en näringsverksamhet bör därför införas i en ny lag och lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag bör upphävas.

Införandet av en ny lag och upphävande av lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag leder till behov av följdändringar i ett antal lagar.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 1 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag. Förslaget medför även att lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag upphävs, samt att 6 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, 1 kap. 1 § socialavgiftslagen (2000:980) och 2 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag vid avgiftsberäkning enligt lagen om allmän löneavgift (1994:1920) och socialavgiftslagen (2000:980) ändras.

4.3 Vilka verksamhetsformer ska omfattas?

Promemorians förslag: Verksamhetsformer som omfattas av återbetalningsrätten för arbetsgivaravgifterna ska benämnas växa-företag och avse samma verksamhetsformer som gäller för nedsättningen av arbetsgivaravgifterna i dag.

Med växa-företag avses enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktieföretag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer ska även anses vara växa-företag om de har högst en anställd eller, när det

gäller aktiebolag, högst två anställda om en av de anställda också är delägare.

Skälen för promemorians förslag: De befintliga reglerna om växa-stöd omfattar i dag enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer ska även anses vara växa-företag om de har högst en anställd eller, när det gäller aktiebolag, högst två anställda om en av de anställda också är delägare.

Utgångspunkten för anpassningen av växa-stödet till de nya bestämmelserna om stöd av mindre betydelse är att så långt som möjligt behålla de nuvarande materiella bestämmelserna när nedsättningen av arbetsgivaravgifterna görs om till en rätt till återbetalning av avgifterna. Mot den bakgrunden bör de verksamhetsformer som i dag omfattas av nedsättningen också omfattas av rätten till återbetalning. Eftersom någon ändring av kretsen företag som ska omfattas av växa-stödet inte är avsedd är det lämpligt att de företag som omfattas av stödet även i fortsättningen benämns som växa-företag. Med växa-företag bör således, även vid återbetalning av arbetsgivaravgifter, avses enskilda näringsidkare som bedriver verksamhet utan anställda, aktiebolag som inte har någon anställd eller endast en anställd som också är delägare samt handelsbolag utan anställda och med högst två delägare. Dessa verksamhetsformer bör även anses vara växa-företag om de har högst en anställd eller, när det gäller aktiebolag, högst två anställda om en av de anställda också är delägare.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 4 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.4 Kvalificeringsperiod och kraven på verksamhetens omfattning

Promemorians förslag: Ett växa-företag ska anses bedriva verksamhet utan anställda om avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen inte har getts ut sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och fram till dess att den första anställningen påbörjas. Ett växa-företag ska anses bedriva verksamhet med högst en anställd om avgiftspliktig ersättning har getts ut till högst en anställd sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och till dess att den andra anställningen påbörjas. Ett växa-företag ska även anses bedriva verksamhet med högst en anställd om företaget den 1 januari 2024 inte hade några anställda för vilka ersättning getts ut men därefter anställer en första person som är fortsatt anställd när en andra person påbörjar sin anställning. Detta gäller dock endast för anställningar som påbörjats efter den 30 april 2024.

Vid bedömningen av om ett aktiebolag är ett växa-företag ska ersättning till endast en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolag eller är närstående till en sådan person inte beaktas.

För att företag med verksamhet utomlands ska anses vara ett växa-företag krävs att företaget inte har betalat ersättning till någon person eller endast en person, på ett sådant sätt att företaget hade varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter i Sverige om ersättningen betalats ut för arbete i Sverige.

Vid bedömning om avgiftspliktig ersättning utges ska det bortses från ersättning som sammanlagt under nämnda period uppgår till högst 5 000 kronor till en och samma person.

Skälen för promemorians förslag

Verksamheten ska bedrivas utan eller med högst en anställd

De befintliga reglerna om växa-stöd är tillämpliga på företag som inte har några anställda i sin verksamhet och anställer en ny person eller två nya personer, samt för företag som redan har en anställd i verksamheten och anställer ytterligare en person – s.k. växa-företag. Vid införandet och senare utvidgningar av reglerna konstaterades att bedömningen av vad som avses med ett växa-företag som bedriver verksamhet utan anställda eller med högst en anställd bör kopplas till en omständighet som är relativt enkel att konstatera. Ett någorlunda enkelt och effektivt sätt bedömdes vara att använda sig av en kvalificeringsperiod, som efter den senaste utvidgningen tar sin början den 1 januari 2024. Kvalificeringsperioden innebär att för att få nedsättningen ska växa-företaget, fr.o.m. den 1 januari 2024 och fram till dess att en nedsättningsberättigad anställning påbörjas, inte ha haft några arbetstagare eller ha haft högst en arbetstagare. För verksamheter som startas efter den 1 januari 2024 beräknas kvalifikationsperioden från dagen då verksamheten startades.

Enligt de nuvarande reglerna krävs alltså att ett företag under hela kvalificeringsperioden uppfyller villkoren för att vara ett växa-företag. Ett företag kan under kvalificeringsperioden inte säga upp en redan anställd person i syfte att anställa en eller två nya personer och få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna för dessa. Ett företag som t.ex. har en arbetstagare när kvalificeringsperioden börjar uppfyller heller inte kvalificeringskravet för att anses som ett växa-företag om den arbetstagaren slutar sin anställning innan företaget anställer ytterligare en arbetstagare. För det företag som däremot redan vid kvalificeringsperiodens början har en anställd och behåller denne innebär reglerna att det inte uppställs något krav på när anställningen påbörjades. Kvalificeringsperioden innebär också att i de fall en anställd självmant säger upp sig så kan företaget inte anställa en ny person och få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna eftersom det inte varit ett växa-företag under hela kvalificeringsperioden. Om ett företag har beviljats nedsättning för en andra anställd påverkas inte rätten till detta stöd av att den först anställda slutar sin anställning.

Utgångspunkten för den nya utformningen av växa-stödet är att, i den utsträckning det är möjligt, behålla det materiella innehållet i de nuvarande reglerna. Kraven på verksamhetens omfattning som gäller i dag för rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter bör därför också gälla när växa-stödet i stället lämnas som en återbetalning av arbetsgivaravgifter. Det innebär att växa-företag även i fortsättningen bör anses bedriva verksamhet utan anställda om avgiftspliktig ersättning inte har getts ut sedan den 1 januari

2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och fram till dess att den första anställningen påbörjas. Ett växa-företag bör anses bedriva verksamhet med högst en anställd om avgiftspliktig ersättning har getts ut till högst en anställd sedan den 1 januari 2024, eller sedan verksamheten påbörjades, och till dess att den andra anställningen påbörjas. Ett växa-företag bör även anses bedriva verksamhet med högst en anställd om företaget den 1 januari 2024 inte hade några anställda för vilka ersättning getts ut men därefter anställer en första person som är fortsatt anställd när en andra person påbörjar sin anställning.

Vissa ersättningar ska inte beaktas

När det gäller en företagare som bedriver verksamhet i ett aktiebolag tar denne normalt ut sin ersättning för arbetet i form av lön. Vid bedömningen av om ett aktiebolag är ett växa-företag beaktas enligt dagens regler inte avgiftspliktig ersättning till endast en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person. Det är lämpligt att motsvarande regler införs vid bedömning av rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter.

Bedömningen om företaget har haft någon person anställd görs enligt nuvarande bestämmelser om växa-stöd utifrån omständigheten om företaget gett ut avgiftspliktig ersättning eller inte. Lagstiftningen om arbetsgivaravgifter kopplar inte skyldigheten att betala sådana avgifter till en anställning utan till utgivandet av avgiftspliktig ersättning. Det är därför inte möjligt att fånga upp ersättning som endast avser anställda personer och skilja ut denna från andra avgiftspliktiga ersättningar som t.ex. ges ut inom ramen för ett uppdragsförhållande. Trots det bedömdes det vid införandet av växa-stödet av förenklings-skäl vara lämpligast att frågan om huruvida en person är eller har varit anställd i verksamheten avgörs utifrån att avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen getts ut. Om avgiftsskyldighet föreligger eller förelåg antas således en person ha varit anställd. Vid bedömningen av om en anställning förelegat bortses dock enligt dagens regler om växa-stöd från ersättning som getts ut under kvalificeringsperioden till en och samma person under förutsättning att den sammanlagda ersättningen inte överstiger 5 000 kronor (prop. 2016/17:1). Motsvarande bör gälla när växa-stöd lämnas som rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter.

Utländska företag

Utländska arbetsgivare är normalt inte skyldiga att betala arbetsgivaravgifter i Sverige för sina arbetstagare. Det innebär att ett sådant företag automatiskt är att betrakta som växa-företag om det anställer en person som är socialförsäkrad i Sverige. Enligt nuvarande bestämmelser i växa-stödslagen betraktas ett företag med verksamhet utomlands som ett växa-företag endast om företaget inte har gett ut ersättning till någon person eller högst en person på ett sådant sätt att företaget hade varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt i Sverige om ersättningen utbetalats för arbete i Sverige. Motsvarande bör gälla när växa-stöd ges i form av en återbetalning av arbetsgivaravgifter. Med hänsyn till att rätten till återbetalning inte föreslås omfatta särskild löneskatt (se avsnitt 4.6) bör bedömningen om ett utländskt företag är ett växa-företag

endast ske i förhållande till skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 3–6 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.5 Krav på anställning

Promemorians förslag: Som villkor för rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter ska gälla att det är fråga om en anställning som avser minst tre månader i följd och som omfattar minst 20 timmars arbete per vecka.

En anställning ska inte ge rätt till återbetalning om den anställde är delägare eller företagsledare i växa-företaget eller närstående till en sådan person. En återbetalning ska inte heller ges om anställningen avser en person som varit anställd i annan verksamhet som bedrivs eller har bedrivits direkt eller indirekt av samma arbetsgivare eller någon närstående till denne.

Rätten till återbetalning gäller inte heller om arbetsgivaren redan har fått återbetalning av arbetsgivaravgifterna eller nedsättning av arbetsgivaravgifterna för en första eller andra anställd i en annan näringsverksamhet.

Skälen för promemorians förslag: Enligt de befintliga reglerna om växa-stöd gäller som villkor för nedsättningen att anställningen ska omfatta minst tre månader och en arbetstid om 20 timmar per vecka. Samma krav på anställningen bör gälla när växa-stödet görs om från en nedsättning av arbetsgivaravgifterna till en rätt till återbetalning av avgifterna.

Växa-stödet omfattar i dag inte ersättningar som betalas ut till en delägare eller en företagsledare i det anställande bolaget och inte heller för ersättning till närstående till sådana personer. Bestämmelserna infördes i samband med att växa-stödet utvidgades till att även omfatta aktiebolag och handelsbolag. Syftet med reglerna är att förhindra att nedsättningen av arbetsgivaravgifterna utnyttjas av delägare i aktiebolag för att omvandla utdelningen från bolaget till lön eller att ett handelsbolag anställer en till bolagsmannen närstående person som kan få lön med betydligt lägre avgifter än om bolagsmannen betalar egenavgifter för sin andel av inkomsten i handelsbolaget. Det är viktigt att växa-stödet inte kan missbrukas på detta sätt även när det utgår som en återbetalning av avgifter. En anställning bör därför inte ge rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter om den anställde är delägare eller företagsledare i det anställande bolaget eller närstående till en sådan person. Begreppet närstående definieras i 2 kap. 22 § IL. Utöver de som anges som närstående i aktuell bestämmelse likställs även sambor med makar om de tidigare varit gifta med varandra eller har eller har haft gemensamma barn (2 kap. 20 § IL). Även styvbarn och fosterbarn räknas som barn (2 kap. 21 § IL).

För att undvika situationer där personer som redan är anställda i en näringsverksamhet flyttas över till en annan verksamhet som bedrivs av samma företagare eller någon närstående till denne omfattas inte sådana anställningar av växa-stödet i dag. För att undvika att verksamheter läggs ned och nya startas upp för att kunna utnyttja växa-stödet beviljas inte heller växa-stöd om arbetsgivaren redan utgett ersättning som blivit föremål för växa-stöd i en annan näringsverksamhet. Det är viktigt att den här typen av situationer undviks även om växa-stödet utformas som en rätt till återbetalning och motsvarande begränsningar bör därför gälla i sådana fall. Detta bör gälla oavsett om arbetsgivaren har mottagit växa-stöd i form av återbetalningsrätt av arbetsgivaravgifter eller nedsättning av arbetsgivaravgifter i en annan verksamhet.

Bedömningen om det är fråga om samma arbetsgivare bör, på samma sätt som gäller i dag när växa-stödet lämnas i form av nedsättning av arbetsgivaravgifterna, utgå från om det handlar om företag i intressegemenskap. Företag i intressegemenskap behandlas under avsnitt 4.7.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 8 och 9 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.6 Återbetalningsgrundande avgifter och period

Promemorians förslag: Återbetalningsrätten ska omfatta arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och allmän löneavgift som redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt skatteförfarandelagen för ersättning som getts till den första och andra anställda i ett växa-företag.

Rätten till återbetalning gäller endast avgifter på den del av ersättningen till den anställde som inte överstiger 35 000 kronor per kalendermånad och ska som längst omfatta 24 månader i följd.

Skälen för promemorians förslag

Vilka avgifter ska omfattas av återbetalningsrätten?

Växa-företag har i dag nedsatta arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt och betalar endast ålderspensionsavgiften på ersättning som ges till de två första personerna som anställs i näringsverksamheten. Om växa-stödet i stället ska utgå som återbetalning av avgifterna bör utgångspunkten vara att återbetalningsrätten ska avse samma avgifter som nedsättningen omfattar i dag. När växa-stödet infördes 2017 betalades särskild löneskatt på lön och andra ersättningar till arbetstagare som var 65 år eller äldre. För att inte anställningar av äldre personer skulle missgynnas omfattar nedsättningen därför även löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster (prop. 2016/17:1). Med hänsyn till att den särskilda löneskatten för personer över 65 år avskaffades den 1 juli 2019 finns det dock inte skäl att låta rätten till

återbetalning omfatta den särskilda löneskatten. Växa-stödet bör därför utformas som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften.

Nedsättningen av arbetsgivaravgifterna när den första och andra personen anställs i en näringsverksamhet omfattar i dag inte ålderspensionsavgiften. Den avgiften ska alltid betalas in av arbetsgivaren. Syftet med översynen av växa-stödet är utforma stödet på ett sätt som säkerställer att det är förenligt med det EU-rättsliga regelverket och att berörda företag ska kunna få en motsvarande sänkning av sina anställningskostnader som de får i dag. Mot den bakgrunden bör rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifterna inte omfatta ålderspensionsavgiften.

Avgifterna ska vara redovisade i arbetsgivardeklarationen

Enligt befintliga regler om växa-stöd är nedsättningen av arbetsgivaravgifterna kopplad till skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen, löneavgiften enligt lagen om allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift påverkar inte skyldigheten att betala avgifterna enligt respektive lag, utan är endast en rätt att få tillbaka en del av avgifterna. Om en arbetsgivardeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen, vilket innebär att beslut om arbetsgivaravgifter fattas i direkt samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in (53 kap. 2 § skatteförfarandelagen [2011:1244], förkortad SFL). Avgifterna behöver dock inte vara betalda förrän senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket (62 kap. 3 § SFL). Belopp som ska betalas ska registreras på den skattskyldiges skattekonto på förfallodagen (61 kap. 2 § SFL).

Det bör inte uppställas som villkor för rätt till återbetalning att arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneskatten för en viss anställd ska vara betalda. Inbetalda och andra tillgodoräknade belopp ska i första hand räknas av från den del av betalarens sammanlagda skuld för skatter och avgifter (sammanlagd skatteskuld) som inte har lämnats för indrivning och i andra hand från den del av skulden som har lämnats för indrivning (62 kap. 11 § SFL). Om det behöver anges om en skatt eller avgift är betald, ska enligt huvudregeln i skatteförfarandelagen inbetalda och andra tillgodoräknade belopp fördelas proportionellt mellan samtliga skatter och avgifter som har registrerats under den aktuella avstämningsperioden (62 kap. 15 § SFL). Inbetalda och andra tillgodoräknade belopp på skattekontot kan alltså som huvudregel inte anses avse en särskild skatt eller avgift. Det har dock för vissa avgifter införts särskilda bestämmelser som anger när avgiften ska anses vara betald. Växa-stödet riktar sig till en begränsad krets och stödperioden för en enskild stödmottagare är max två år. Det bedöms mot denna bakgrund inte vara motiverat att införa en särskild bestämmelse som reglerar när de avgifter som föreslås omfattas av återbetalningsrätten ska anses betalda. För att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska kunna beviljas bör i stället krävas att växa-företaget har redovisat avgifterna i arbetsgivardeklarationen på det sätt som föreskrivs i skatteförfarandelagen.

Beloppsgränsen och återbetalningsperioden

I dag kan växa-företag få en nedsättning av arbetsgivaravgifterna endast till den del ersättningen inte överstiger 35 000 kronor per kalendermånad. Beloppsgränsen för hur stor ersättning som omfattas av nedsättningen har nyligen setts över och höjts för att bättre avspegla rådande ekonomiska förutsättningar (prop. 2024/25:25). Den ersättningsnivå som återbetalningsrätten ska grunda sig på bör beloppsmässigt motsvara den ersättningsnivå som ger rätt till nedsättningen av arbetsgivaravgifterna i dag. Rätten till återbetalning bör därför omfatta arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften på ersättning upp till 35 000 kronor per kalendermånad. Arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser den del av ersättningen som överstiger 35 000 kronor bör alltså inte vara återbetalningsgrundande.

Växa-stödet är inte avsedd att vara ett långsiktigt stöd för nyanställning, utan är en lindring av de förhållanden i samband med nyanställning som företag kan uppleva som negativa (jfr prop. 2016/17:1). Rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift bör, på motsvarande sätt som gäller för nedsättningen av avgifterna, ges under längst 24 kalendermånader i följd.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 7 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.7 Företag i intressegemenskap

Promemorians förslag: Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare. Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

Skälen för promemorians förslag: Rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna ger, på samma sätt som en nedsättning av avgifterna, upphov till relativt betydande kostnadsminskningar för den som kan få återbetalningen. Det kan därför finnas intresse att försöka fördela befintliga anställningar på flera företag som kan kvalificera sig som växa-företag eller att fördela ett behov av fler anställda på flera nybildade eller existerande växa-företag. Sådana förfarande ligger utanför växa-stödets syfte.

Det är angeläget att återbetalningsrätten begränsas så att den väsentligen träffar företag som anställer för första gången eller går från en till två anställda. Rätten till återbetalning bör därför, på samma sätt som i dagens bestämmelser om växa-stödet, avgränsas så att företag i intressegemenskap inte kan tillämpa reglerna på ett sätt som inte är förenligt med växa-stödets syfte. Med företag i intressegemenskap avses vid tillämpning av växa-stödet i dag två företag som står under i huvudsak gemensam ledning. Med företag avses såväl juridiska som fysiska personer. Dessa företag ses som en enda arbetsgivare. Motsvarande regler bör gälla när växa-stödet utformas som en återbetalningsrätt av avgifterna.

Förslaget medför införandet av 10 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.8 Stöd av mindre betydelse

Promemorians förslag: Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift till växa-företag ska bara få beviljas om återbetalningen uppfyller villkoren i tillämplig förordning om stöd av mindre betydelse.

För den som begär återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift och bedriver verksamhet inom både sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter och inom en annan sektor tillämpas de villkor som gäller för stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter. För den som begär återbetalning och bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom en annan sektor som inte är sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter tillämpas de villkor som gäller för sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Skälen för promemorians förslag: Återbetalning av arbetsgivaravgifterna till växa-företag föreslås lämnas som ett stöd av mindre betydelse. Det innebär att växa-stödet, på samma sätt som gäller i dag för nedsättningen av arbetsgivaravgifterna när växa-företag anställer, bara kan beviljas om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda (se avsnitt 3.2.1). Den individuella beloppsmässiga begränsning som gäller för sådana stöd är 300 000 euro per företag under en period om tre år (se avsnitt 3.1.2). För företag inom jordbruks- eller fiskerisektorn gäller andra tillåtna stödnivåer (50 000 euro under tre år för jordbrukssektorn och 30 000 euro under tre beskattningsår för fiskeri- och vattenbrukssektorn). Det högsta sammanlagda stödet till växa-företag som anställer två personer under 24 månader uppgår till ca 356 000 kronor. Det innebär att företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn kan komma att överskrida de beloppsmässiga begränsningarna och att dessa sektorer inte kommer att kunna dra nytta av växa-stödet fullt ut. Samma begränsningar gäller dock i dag för nedsättning av arbetsgivaravgifter när växa-företag anställer och förslaget kommer inte innebära någon skillnad för växa-företag som bedriver verksamhet inom de angivna sektorerna.

Med hänsyn till befintliga ekonomiska bidrag som lämnas som stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorerna i Sverige bedöms växa-stödet rymmas inom de nationella taken för jordbruks- och fiskerisektorerna.

För företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer, t.ex. inom såväl jordbruks- som skogssektorn, uppkommer frågan om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas. Det kan bl.a. få betydelse för vilket individuellt tak som ska tillämpas. För att underlätta bedömningen av vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas när växa-stödet ges till företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer har det i lagen (2016:1053)

om särskild beräkning av vissa avgifter till växa-företag införts bestämmelser som reglerar hur denna bedömning ska göras. Det är lämpligt att motsvarande regler införs i den nya lagen som föreslås reglera rätten till återbetalning för vissa avgifter till växa-företag. Regleringen bör dock anpassas i förhållande till ändringar i de minimis-förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn som innebär att förordningen nu endast tillämpas på primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

För att säkerställa att eventuella ändringar i EU:s förordningar som reglerar stöd av mindre betydelse får omedelbart genomslag när det gäller tillämpningen av reglerna om återbetalning av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften är det lämpligt att hänvisningen sker till förordningarnas bestämmelser i dess vid varje tid gällande lydelse, en s.k. dynamisk hänvisning.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 11 och 12 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.9 Avdrag enligt stödområdeslagen

Promemorians bedömning: Det behövs inte någon bestämmelse som reglerar hur den ersättning som en arbetsgivare har rätt att få återbetalning av arbetsgivaravgifter för ska behandlas vid beräkning av det särskilda avdraget enligt stödområdeslagen.

Skälen för promemorians bedömning: Arbetsgivare som är verksamma i stödområdet enligt stödområdeslagen får göra ett särskilt avdrag med 10 procent av avgiftsunderlaget vid beräkningen av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften, s.k. regionalt avdrag, (se avsnitt 3.2.2). Enligt 2 § stödområdeslagen får sådan ersättning som omfattas av nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för den första och andra anställda (växa-stöd) inte ingå i underlaget för det regionala avdraget. I samband med att lagstiftningen om växa-stödet infördes konstaterades att om nedsättningen av arbetsgivaravgifterna tilläts löpa parallellt med det regionala avdraget skulle det innebära att avgifterna till ålderspensionssystemet inte skulle bli inbetalda fullt ut. Eftersom en sådan lösning skulle strida mot finansieringsprinciperna för ålderspensionssystemet infördes en särskild regel som förhindrar att en sådan situation uppstår (jfr prop. 2016/17:1).

Växa-stödet föreslås nu utformas som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna. Enligt förslaget ska återbetalningsrätten endast omfatta sådana arbetsgivaravgifter som redovisats i en arbetsgivardeklaration, med hänsyn tagen till eventuella nedsättningar av arbetsgivaravgifterna. Återbetalningsrätten ska inte omfatta ålderspensionsavgiften. Den situation som regleras i 2 § stödområdeslagen bedöms inte kunna uppstå när växa-stödet ges som en återbetalning av arbetsgivaravgifter. Det behövs därför inte någon bestämmelse som reglerar hur den ersättning som en arbetsgivare har rätt att få återbetalning av arbetsgivaravgifter för

ska behandlas vid beräkning av det särskilda avdraget enligt stödområdeslagen.

4.10 Ansökan om återbetalning

Promemorians förslag: Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad och ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av kalendermånaden. Ansökan får tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt skatteförfarandelagen.

Ansökan ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär och vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren.

Ytterligare bestämmelser om ansökan om återbetalning regleras i en ny förordning.

Skälen för promemorians förslag

Ansökan om återbetalning ska omfatta en kalendermånad

Växa-stödet är i dag utformat som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna och hanteras i arbetsgivardeklarationen. Arbetsgivardeklaration ska lämnas för varje kalendermånad (redovisningsperiod) och beslut om arbetsgivaravgifter fattas för varje redovisningsperiod för sig. Arbetsgivaren kommer enligt förslaget att behöva ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. Frågan är vilken period en ansökan om återbetalning ska omfatta.

Som anges i avsnitt 4.1 ska utgångspunkten för översynen vara att så långt som möjligt behålla nuvarande regler och endast införa de ändringar som bedöms som nödvändiga för att anpassa växa-stödet till det EU-rättsliga regelverket. För att växa-stödets syfte, att sänka anställningskostnaderna, ska uppfyllas är det vidare viktigt att arbetsgivare kan få återbetalningen i samband med eller i nära anslutning till att kostnaderna uppstår, dvs. när arbetsgivaravgifterna ska betalas.

Det nya förfarandet kommer innebära att arbetsgivaravgifterna fastställs, och registreras på skattekontot, utan hänsyn till eventuell återbetalning. Arbetsgivarna kommer alltså att vara skyldiga att betala avgifterna i sin helhet, för att sedan få en del återbetalt. I jämförelse med en nedsättning av arbetsgivaravgifterna kommer återbetalningsförfarandet därmed innebära en påfrestning på arbetsgivarens likviditet. Denna effekt minimeras om den period som ansökan om återbetalning ska omfatta är så kort som möjligt.

Eftersom arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften redovisas månadsvis till Skatteverket bör ansökningsperioden inte vara kortare än en kalendermånad. Om ansökan om återbetalning omfattar en kalendermånad kommer arbetsgivaren fortsatt kunna tillgodogöra sig stödet varje månad vilket minskar påverkan på arbetsgivarens likviditet. Ett månadsbaserat ansökningsförfarande kommer dock att innebära en ökad administration för både arbetsgivarna och Skatteverket i jämförelse med om ansökan skulle avse en längre period, t.ex. ett kvartal. En längre period hade dock

fått en större negativ påverkan på arbetsgivarnas likviditet och syftet med stödet hade riskerat att urholkas. Den något ökade administrationen för Skatteverket bedöms därför godtagbar. För att minska den administrativa bördan för arbetsgivarna bör det finnas en möjlighet för arbetsgivaren att ansöka om återbetalning för flera perioder samtidigt. Denna fråga behandlas vidare nedan.

Sammanfattningsvis bedöms det som mest lämpligt att ansökan om återbetalning omfattar en kalendermånad. Det föreslås därför att ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften ska omfatta en period om en kalendermånad.

Ansökan ska lämnas när avgifterna är redovisade

För att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska beviljas ska det enligt förslaget krävas att växa-företaget har redovisat avgifterna i arbetsgivardeklarationen (se avsnitt 4.6). Ansökan bör därför tidigast kunna lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration.

Ett sådant förfarande möjliggör också för Skatteverket att koppla ihop systemet för ansökan om återbetalning med systemet för inlämnande av arbetsgivardeklarationer, vilket torde minska den administrativa bördan som ett ansökningsförfarande innebär, både för arbetsgivarna och för Skatteverket. Detta dels eftersom ansökan om återbetalning kan ske i samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in, arbetsgivaren kan alltså redovisa arbetsgivaravgifterna och begära återbetalning vid ett och samma tillfälle, om än i olika system/formulär. Dels eftersom uppgifter i arbetsgivardeklarationen kan föras över automatiskt till ansökan om återbetalning, samma uppgifter behöver alltså inte lämnas flera gånger. Ett återanvändande av uppgifterna innebär också att det kan undvikas att motstridiga uppgifter lämnas. Formella fel med påföljande frågor eller efterkontroll kan också undvikas och systemen kan återkoppla om det saknas uppgifter i ansökan.

Ansökan ska ske inom ett år

För att minska den administrativa bördan för arbetsgivarna bör det finnas en möjlighet för arbetsgivaren att ansöka om återbetalning för flera perioder samtidigt. Det bör därför inte krävas att ansökan om återbetalning lämnas in i direkt samband med den kalendermånad som ansökan avser. Med beaktande av växa-stödets syfte bör perioden för ansökan dock inte utsträckas för långt. Om ansökan om återbetalning lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad som ansökan avser ges arbetsgivarna en möjlighet att, i syfte att minska administrationen i samband med ansökan, ansöka om återbetalning för flera månader vid samma tillfälle, samtidigt som återbetalningen kommer arbetsgivaren till godo i relativt nära anslutning till att kostnaden för anställningen uppstår. Det föreslås därför att ansökan om återbetalning ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad ansökan avser. Om en ansökan lämnas in efter utgången av ettårsfristen får den avvisas.

Formkrav

För att Skatteverket på ett effektivt sätt ska kunna hantera ansökningarna om återbetalning måste uppgifterna lämnas på ett strukturerat sätt. Ansökan bör därför ske i ett fastställt formulär.

Ett krav på att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt bedöms medföra färre felaktiga ansökningar eftersom det vid en elektronisk hantering finns möjlighet att göra en kontroll av att alla obligatoriska uppgifter är ifyllda och även en viss formaliakontroll. Det går t.ex. att bygga systemet på så sätt att ansökan inte kan skickas in om den saknar obligatoriska uppgifter. En elektronisk hantering möjliggör också en snabbare hantering vilket är lämpligt eftersom stödet bör komma arbetsgivarna till del så snabbt som möjligt. Om brister eller otydligheter framkommer under kontrollen av en ansökan kan en komplettering t.ex. göras snabbare inom det elektroniska systemet än om ansökan hade lämnats in på papper. En elektronisk ansökan medför således fördelar både för arbetsgivaren och för Skatteverket. Det föreslås därför också att ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt.

Ansökan ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller ombud eller annan behörig företrädare. Begreppet underteckna har i skatteförfarandelagen ansetts kunna användas i fråga om elektroniskt uppgiftslämnande och bör ges samma innebörd här (prop. 2010/11:165 s. 346). En ansökan som lämnas för en arbetsgivare som är en juridisk person ska anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

Ansökningsförfarandet i övrigt bör regleras i förordning

Vilka uppgifter som ska lämnas i ansökan regleras lämpligen i en förordning. I förordningen bör också anges att det är Skatteverket som ska fastställa det formulär som ska användas vid ansökan.

Författningsförslag

Förslagen medför införandet av 13–14 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag och en ny förordning, förordningen om förfarandet vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.11 Förfarandet

Promemorians förslag: Återbetalningar av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften till växa-företag ska i huvudsak hanteras enligt förfarandet i skatteförfarandelagen.

Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och den allmänna löneavgiften till växa-företag har beviljats före avgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på skattekontot först på avgifternas förfallodag.

Skälen för promemorians förslag

Återbetalningarna ska hanteras enligt förfarandet i skatteförfarandelagen

Enligt förslaget ska bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift regleras i en ny lag. Ärendena om återbetalning kommer att hanteras av Skatteverket. I den nya lagen kommer det att regleras att återbetalning ska ske inom ramen för ett ansökningsförfarande. Frågan är om förfarandet i övrigt ska regleras i den föreslagna nya lagen eller om återbetalningarna ska hanteras enligt bestämmelserna i skatteförfarandelagen.

I dag hanteras återbetalningar av vissa punktskatter enligt förfarandet i skatteförfarandelagen. Detta följer av 53 kap. 5 § SFL i vilken det anges att beslut om återbetalning enligt vissa uppräknade lagar anses som beslut om punktskatt. Det innebär att sökanden tillgodoförs återbetalningen genom att beloppet krediteras på sökandens skattekonto och att beloppet kan avräknas mot andra skatter och avgifter som ingår i skattekontosystemet. Det bedöms lämpligt och som mest effektivt för både Skatteverket och arbetsgivarna att motsvarande gäller för återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. Det föreslås därför att ett beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska anses som ett beslut om arbetsgivaravgifter. Det innebär att bestämmelserna om betalning, anstånd, ränta, indrivning, särskilda avgifter, omprövning och överklagande kommer att gälla för besluten om återbetalning. Detta innebär bl.a. att återbetalningen kommer att krediteras på sökandens skattekonto. Förslaget innebär också att den som lämnar en oriktig uppgift i en ansökan om återbetalning kan påföras skattetillägg.

Det bedöms dock inte som lämpligt att skatteförfarandelagens frister för omprövning på den enskildes initiativ och överklagande ska tillämpas på beslut om återbetalning. I avsnitt 4.13 lämnas därför förslag på att vissa frister för omprövning och överklagande regleras i den föreslagna lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

I den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag bör det, för att skapa tydlighet för enskilda, anges att i fråga om förfarandet, i den mån det inte regleras i den nya lagen, gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen.

Registrering på skattekontot

För att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska kunna beviljas måste de aktuella avgifterna enligt förslaget ha redovisats i arbetsgivardeklarationen. Om en arbetsgivardeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen (53 kap. 2 § SFL). Belopp som ska betalas ska registreras på den skattskyldiges skattekonto på förfallodagen, medan belopp som ska tillgodoräknas ska registreras så snart det finns underlag (61 kap. 2 § SFL). Om arbetsgivaren har en omsättning på högst 40 miljoner kronor, behöver arbetsgivaravgifterna inte vara betalda förrän senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket (62 kap. 3 § första stycket SFL). För en arbetsgivare som har en omsättning högre än 40 miljoner kronor, är förfallodagen för skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna i stället den 12, i januari den 17, i månaden efter

redovisningsperioden (62 kap. 3 § andra stycket SFL). Arbetsgivaravgifterna kan alltså under en period vara redovisade, och beslutade, men inte registrerade (debiterade) på arbetsgivarens skattekonto.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift är något som ska tillgodoräknas den skattskyldige och beloppet ska därför enligt huvudregeln registreras på skattekontot (krediteras) så snart underlag finns, dvs. så snart återbetalning beviljats. Om stödet registreras på skattekontot innan arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften registrerats eller betalats finns en risk att arbetsgivaren tillgodoräknas återbetalning på avgifter som sedan inte betalas. Ett sådant missbruk av stödet motverkas om stödet inte registreras på skattekontot innan avgifternas förfallodag. Om stödet krediteras tidigast samma dag som avgifterna debiteras på skattekontot uppkommer ingen risk att arbetsgivaren kan tillgodoräkna sig stödet utan att också belastas av avgifterna. Samtidigt uppstår det varken ränte- eller likviditetsproblem på skattekontot för arbetsgivaren med en sådan bestämmelse. Det bör därför införas en bestämmelse i skatteförfarandelagen som anger att om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har beviljats före avgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på skattekontot först på avgifternas förfallodag.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 16 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag samt att två nya paragrafer, 53 kap. 6 § och 61 kap. 6 a §, införs i skatteförfarandelagen.

4.12 Utredning och kontroll

Promemorians förslag: Skatteverket får förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning. Skatteverket får också förelägga någon annan än den som är föremål för kontroll, att lämna uppgifter som behövs för att kontrollera att riktiga och fullständiga uppgifter har lämnats i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Skatteverket får också besluta om revision för att inhämta uppgifter för betydelse av sådan kontroll av någon annan än den som revideras.

En dokumentationsskyldighet införs för den sökande i samband med en ansökan om återbetalning.

Skälen för promemorians förslag

Föreläggande och revision

Det är viktigt för systemets legitimitet och på grund av risken för missbruk att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift lämnas på korrekta grunder och med rätt belopp. Det krävs också att återbetalningen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse. Samtidigt finns ett behov av att återbetalningsansökningar hanteras skyndsamt för att inte orsaka onödiga likviditetseffekter hos de berörda arbetsgivarna. Växa-stödet behöver därför omgärdas av välavvägda mekanismer som möjliggör en effektiv kontroll av återbetalningarna.

Enligt förslaget ska det finnas möjlighet att ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. För att en ansökan ska kunna bifallas måste den som ansöker om återbetalning lämna in ett tillräckligt underlag för Skatteverkets bedömning av om det finns grund för sådan återbetalning. Det kan också finnas anledning att granska ett ärende på nytt efter det att beslut om återbetalning har fattats.

I skatteförfarandelagen regleras vissa särskilda utredningsmöjligheter, t.ex. föreläggande och revision. De generella möjligheterna till föreläggande och revision förutsätter att den sökande har en uppgiftsskyldighet enligt skatteförfarandelagen. För den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift finns ingen uppgiftsskyldighet i ärendet om återbetalning (jfr. prop. 1998/99:18 s. 30). Ska Skatteverket ha möjlighet att granska ett ärende om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift behöver därför kompletterande bestämmelser införas.

Ett föreläggande får normalt anses som en mindre ingripande åtgärd för den enskilde än en revision. Det kan också utgöra en enklare och mindre arbetskrävande åtgärd för den enskilde. Det är också många gånger en mer ändamålsenlig och kostnadsbesparande utredningsform för Skatteverket. Det kan dock finnas situationer där det också finns behov av att genomföra en revision för att kunna kontrollera ansökningar om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift, t.ex. i samband med en skatterevision. Det bedöms mot denna bakgrund finnas skäl att införa en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Det bör även införas en möjlighet för Skatteverket att besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om återbetalning har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Dokumentationsskyldighet

Det bör också övervägas om det ska införas en bestämmelse i skatteförfarandelagen om att den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska ha en skyldighet att i skälighetsomfattning se till att det finns underlag för kontroll av uppgifter i ansökan, en dokumentationsskyldighet. En generell dokumentationsskyldighet finns enligt 39 kap. 3 § SFL för den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. SFL. Den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter är dock, som konstaterats ovan, inte i denna egenskap uppgiftsskyldig enligt nämnda kapitel.

För att Skatteverket ska ha möjlighet att granska och ompröva återbetalningar är det viktigt att det finns ett underlag sparat för de uppgifter som har lämnats i ansökan. I många fall utgör detta underlag sannolikt även material som sparas enligt andra bestämmelser, exempelvis därför att det utgör bokföringsmaterial eller underlag för deklarationen, men man kan även tänka sig att det kan vara fråga om material som faller utanför detta. En bestämmelse om dokumentationsskyldighet vid ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift bör därför införas.

Tredjemansföreläggande och tredjemansrevision

Det kan också finnas ett behov av att efterfråga uppgifter hos någon annan än den som har lämnat uppgifterna som är föremål för granskning. Att kontrollera uppgifter som ligger till grund för en ansökan utan att kunna stämma av mot uppgifter från tredjeman kan i vissa fall vara verkningslöst. Med uppgifter från tredjeman kan Skatteverket stämma av om den enskilde har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

De uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fullgöra en kontroll kan många gånger inhämtas genom föreläggande av tredjeman. Tredjeman kan föreläggas att lämna uppgifter om den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. SFL för kontroll av om denne har fullgjort eller kan fullgöra sin uppgiftsskyldighet. Den som har ansökt om återbetalning är inte, i egenskap av återbetalningsberättigad, uppgiftsskyldig i den mening som bestämmelsen avser. Skatteverket kan därför inte med stöd av befintliga bestämmelser förelägga tredjeman att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av de uppgifter som ligger till grund för ansökan om återbetalning. Skatteverket bör därför få möjlighet att förelägga en enskild att lämna uppgift om någon annan än den som föreläggs för att kunna kontrollera att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Ett sådant föreläggande bör kunna beslutas både före och efter att Skatteverket har fattat beslut om återbetalning.

Skatteverket har i vissa ärendetyper möjlighet att besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än den som revideras, s.k. tredjemansrevision (41 kap. 2 § andra stycket SFL). Eftersom växa-stöd i dag lämnas som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna kan Skatteverket vid en granskning av nedsättningen använda sig av tredjemansrevision (se 41 kap. 2 § första stycket 1 och andra stycket SFL). Regeringen bedömer att Skatteverket har behov av att kunna använda tredjemansrevision även när växa-stöd ges som en återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift, t.ex. för att kunna inhämta uppgifter från företag i intressegemenskap. Tredjemansföreläggande förutsätter att det finns en rättshandling mellan tredjeman och någon annan vilket inte krävs för tredjemansrevision. Skatteverket kan vid tredjemansrevision därför få tillgång till fler handlingar än via tredjemansföreläggande. Genom att Skatteverket får möjlighet att använda tredjemansrevision vid kontroll av återbetalning undviks också gränsdragningsproblem, t.ex. om Skatteverket gör en revision hos tredjeman i syfte att hämta uppgifter för kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet och i samband med detta finner uppgifter som har betydelse för kontroll av den

andras ansökan om återbetalning. Regeringen föreslår därför att det införs en möjlighet till tredjemansrevision vid kontroll av återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. Revision bör kunna genomföras både före och efter att Skatteverket har fattat beslut om återbetalning.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 37 kap. 9 a §, 39 kap. 1 § och 41 kap. 2 § skatteförfarandelagen samt att två nya paragrafer, 37 kap. 7 b § och 39 kap. 3 d §, införs i denna lag.

4.13 Omprövning och överklagande

Promemorians förslag: En begäran om omprövning respektive ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Skatteverket ska ha möjlighet att ompröva ett beslut om återbetalning till den enskildes nackdel om arbetsgivaravgifterna ändras.

I övrigt ska bestämmelserna i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen gälla vid omprövning respektive överklagande av ett beslut om återbetalning.

Skälen för promemorians förslag

Frister för den enskilde att begära omprövning och överklaga beslut om återbetalning

Tiden för att begära omprövning eller överklaga enligt bestämmelserna i skatteförfarandelagen är som huvudregel antingen sex år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (sexårsfristen) eller två månader räknat från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (tvåmånadersfristen). Tvåmånadersfristen gäller beslut där en sexårig frist skulle vara meningslös eller mindre lämplig (prop. 2010/11:165 s. 1079 och 1130), och omfattar bl.a. beslut om betalning eller återbetalning av skatt eller avgift (66 kap. 7 § andra stycket 14 och 67 kap. 12 § andra stycket 13 SFL). För vissa beslut om återbetalning av punktskatter gäller att en begäran om omprövning respektive ett överklagande ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (se t.ex. 12 kap. 9 § lagen [1994:1776] om skatt på energi och 13 kap. 10 § lagen [2022:155] om tobaksskatt).

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift till växa-företag är ett stöd som har till syfte att öka incitamentet för växa-företag att anställa. En så lång frist som sexårsfristen kan inte anses motiverad för ett sådant typ av beslut. En frist om två månader gäller för beslut om återbetalning av skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen samt för vissa beslut om återbetalning av punktskatter. Det är lämpligt att tidsfristen för omprövning och överklagande av beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift korresponderar med dessa regler. Det föreslås därför att begäran om omprövning och överklagande

av beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Tidsfristerna bör regleras i den föreslagna nya lagen.

I övrigt bör skatteförfarandelagens regler om omprövning och överklagande gälla.

Möjligheten till följdändring vid omprövning av arbetsgivaravgifter

Återbetalningens storlek kommer att baseras på de arbetsgivaravgifter som arbetsgivaren redovisat. Arbetsgivaravgifterna kan omprövas inom sex år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Arbetsgivaravgifterna kan också komma att korrigeras efter överklagande till domstol. Eftersom storleken på arbetsgivaravgifterna är avgörande för storleken på återbetalningen är det av vikt att Skatteverket har möjlighet att ompröva ett beslut om återbetalning i de fall arbetsgivaravgifterna senare korrigeras.

Skatteverket får utan tidsgräns på eget initiativ ompröva ett beslut till fördel för den som beslutet gäller (66 kap. 19 § SFL). Skatteverket kan på eget initiativ ompröva ett beslut till nackdel för den enskilde inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Efter att två år har passerat krävs det att det finns grund för efterbeskattning för att Skatteverket ska kunna ompröva ett beslut till den enskildes nackdel.

Grunderna för efterbeskattning regleras i 66 kap. 27 § SFL. Den grund för efterbeskattning av ett beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter som kan bli aktuell är att beslutet blivit felaktigt på grund av att arbetsgivaren har lämnat en oriktig uppgift. En korrigering av arbetsgivaravgifterna kommer inte alltid innebära att arbetsgivaren kan anses ha lämnat en oriktig uppgift i ärendet om återbetalning. Det bör därför införas en kompletterande bestämmelse som säkerställer att Skatteverket har möjlighet att ompröva ett beslut om återbetalning, om arbetsgivaravgifterna som återbetalningen avser ändras. En omprövning i detta fall hade varit en omedelbar konsekvens av att arbetsgivaravgifterna korrigerats, det är alltså fråga om en följdändring. I 66 kap. 27 § 4 SFL regleras när följdändringar på grund av beslut eller dom får ske. Den nu föreslagna kompletteringen bör införas i denna bestämmelse.

Lagförslag

Förslagen medför en ändring i 66 kap. 27 § skatteförfarandelagen samt införandet av 17 och 18 §§ i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.14 Uppgiftslämnande

Promemorians förslag: I en ansökan om återbetalning ska sökanden lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till återbetalning och att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Skälen för promemorians förslag: I ansökan bör arbetsgivaren vara skyldig att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till återbetalning. Det kan t.ex. handla om uppgifter om den anställda som mottagit ersättningen som avgifterna avser.

Av EU:s förordningar om stöd av mindre betydelse framgår att en medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse först efter att ha kontrollerat att det nya stödet av mindre betydelse inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider takbeloppet och att samtliga villkor i förordningarna är uppfyllda. Det åligger alltså stödgivande myndigheter att med ledning av uppgifter från stödmottagande företag kontrollera att det högsta beloppet för stöd av mindre betydelse inte överskrids samt att övriga villkor är uppfyllda. I en ansökan om återbetalning bör arbetsgivaren därför också vara skyldig att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Först när ett centralt register för stöd av mindre betydelse enligt den allmänna förordningen om stöd av mindre betydelse och förordningen om stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn omfattar en period av minst tre år, har den stödbeviljande myndigheten möjlighet att hämta in samtliga nödvändiga uppgifter om beviljade stöd från registret. Fram till dess krävs det att stödmottagaren uppger vilka övriga stöd som man mottagit. Fram till att det centrala registret omfattar en period av tre år förutsätter återbetalning till växa-företag därför att arbetsgivaren lämnar sådana uppgifter för att Skatteverket ska kunna kontrollera att takbeloppet inte överskrids. För stöd som ges enligt förordningen om stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, där det i dagsläget inte finns något krav på att föra ett centralt register, kommer företag tills vidare att behöva lämna uppgift om andra stöd av mindre betydelse. Arbetsgivare som ansöker om återbetalning kommer därför att behöva lämna uppgift om mottaget stöd enligt förordningen om stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn som mottagits under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. För att Skatteverket ska kunna fullgöra sin kontrollskyldighet måste arbetsgivaren även lämna andra uppgifter som Skatteverket anser nödvändiga. Det gäller t.ex. uppgift om eventuella företag som ingår i samma intressegemenskap enligt reglerna i de minimis-regelverket.

Enligt reglerna om stöd av mindre betydelse ska beviljat stöd av mindre betydelse från och med den 1 januari 2026 (stöd som ges med stöd av den allmänna de minimis-förordningen) respektive 1 januari 2027 (stöd som ges med stöd av de minimis-förordningen om stöd inom jordbrukssektorn) registreras i det centrala registret. Enligt förslag som lämnats i Klimat- och näringslivsdepartementets promemoria Uppgiftsskyldighet för vissa stödatgärder (KN 2025/00011) ska den stödbeviljande myndigheten, alltså i detta fall Skatteverket, lämna uppgifter för registrering i det centrala registret för stöd av mindre betydelse. Uppgifterna i det centrala registret ska innehålla stödmottagarens identitet, stödbelopp, datum för beviljande, beviljande myndighet, stödinstrument och berörd sektor på grundval av den statistiska näringsgrensindelningen i unionen (Nace). För att Skatteverket ska kunna registrera beviljade stöd i det centrala registret för

stöd av mindre betydelse krävs alltså att Skatteverket har tillgång till dessa uppgifter. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Det är fråga om uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna pröva rätten till återbetalning och fullfölja Skatteverkets registreringskyldighet. Skatteverket behöver därför få tillgång till uppgifterna senast i samband med att ansökan ska prövas. Det föreslås därför att uppgifterna ska lämnas av arbetsgivaren i ansökan om återbetalning, vilket också innebär minst administration för arbetsgivaren.

I den föreslagna lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag bör det regleras att arbetsgivaren ska lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma rätten till återbetalning och att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. I den föreslagna förordningen om förfarande vid ansökan om återbetalning bör det regleras närmare vilka uppgifter som ska lämnas, samt vad som i detta sammanhang avses med företag i intressegemenskap.

Författningsförslag

Förslaget medför införandet av 15 § i den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag och 5 § i den nya förordningen om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

4.15 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska träda i kraft den 1 januari 2026 och tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som utges efter den 31 december 2025. Förordningen om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska träda i kraft samma datum.

En arbetsgivare som den 31 december 2025 har varit berättigad till särskild beräkning av avgifter enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd under en kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter som avser ersättning till samma anställda enligt den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter för växa-företag under den kvarvarande perioden. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas den särskilda beräkningen och återbetalning får för samma anställda inte vara längre än 24 månader i följd. Avser avgifterna ersättning till en person som har anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 är rätten till återbetalning av avgifterna begränsad till den delen av avgifterna som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Lagen om upphävande av lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag samt lagändringarna i lagen om allmän löneavgift, socialavgiftslagen och lagen om särskilda avdrag vid avgiftsberäkning enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska träda i kraft den 1 januari 2026. Den

upphävida lagen och äldre bestämmelser ska fortfarande gälla ersättning som utgetts före ikraftträdandet.

Ändringarna i skatteförfarandelagen ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Skälen för promemorians bedömning: Som redovisas i avsnitt 3.1.2 kommer kraven gällande övervakning och rapportering i den allmänna de minimis-förordningen att ändras fr.o.m. den 1 januari 2026. Den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag samt förordningen om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag bör därför träda i kraft vid samma datum.

Arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift betalas under månaden efter den månad då avgiftspliktig ersättning har getts ut. De nya reglerna bör tillämpas första gången på avgifter som avser ersättning som ges ut efter ikraftträdandet. De upphävida bestämmelserna i lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag bör fortfarande tillämpas på ersättning som utgetts före ikraftträdandet. Detta innebär att en arbetsgivare som utger ersättning till en anställd under december 2025 har rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifterna oaktat att arbetsgivardeklarationen ska lämnas in i januari 2026. Avgifter som ska betalas för ersättning som arbetsgivaren ger ut i januari 2026 kan däremot inte sättas ned. I dessa fall kan arbetsgivaren i stället begära återbetalning av avgifterna enligt den nya lagen om återbetalning av vissa avgifter för växa-företag.

Förslaget om en ny lag om återbetalning av vissa avgifter för växa-företag innebär en risk att vissa växa-företag som enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag skulle ha haft rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifterna inte kommer att omfattas av motsvarande rätt till återbetalning. För att arbetsgivare som har pågående anställningar som en gång uppfyllt kraven för rätt till nedsättning av avgifterna inte ska behöva kvalificera sig på nytt eller gå miste om en del av kompensationsperioden bör rätten till återbetalning av avgifter enligt den nya lagen omfatta sådana arbetsgivare som uppfyllt kraven enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för en viss anställd och som inte hunnit utnyttja nedsättningen under 24 kalendermånader. Dessa arbetsgivare bör kunna få återbetalning av arbetsgivaravgifter som avser ersättning till samma anställda under den kvarvarande perioden. Kompensationsperioden enligt dessa båda regelverk får sammanlagt inte överstiga 24 kalendermånader i följd. Avser avgifterna ersättning till en person som arbetsgivaren har anställt i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 bör rätt till återbetalning av avgifterna, i enlighet med vad som gäller för nedsättningen av avgifterna, vara begränsad till den delen av avgifterna som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag bör upphävas samtidigt som den nya lagen om återbetalning träder i kraft, dvs. den 1 januari 2026. Även ändringarna i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (2001:1170) om särskilda avdrag vid avgiftsberäkning enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) bör träda i kraft den 1 januari 2026. Den upphävida lagen och äldre bestämmelser bör fortfarande gälla för ersättning som utges före ikraftträdandet.

Ändringarna i skatteförfarandelagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen föreslås tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationen som avser redovisningsperioden januari 2026. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen bör fortsatt tillämpas på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet, dvs. för redovisningsperioder där växa-stöd lämnas som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna.

5 Regionalt avdrag från socialavgifter

5.1 Avdraget behöver ändras för att vara förenligt med det EU-rättsliga regelverket

Promemorians bedömning: Reglerna för det regionala avdraget från socialavgifterna behöver ändras för att säkerställa att avdraget är förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Skälen för promemorians bedömning: Det regionala avdraget vid avgiftsberäkning av socialavgifter och den allmänna löneavgiften lämnas som ett stöd av mindre betydelse. Den som är arbetsgivare begär avdraget vid beräkning av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften i samband med att arbetsgivardeklarationen lämnas in. Deklarationen ska vara inlämnad senast månaden efter varje redovisningsperiod och beslutet om arbetsgivaravgifterna, inklusive avdraget, fattas för varje redovisningsperiod för sig. Under förutsättning att arbetsgivardeklarationen har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om arbetsgivaravgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen och arbetsgivaren beviljas därmed en nedsättning av avgifterna.

Enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag med verksamhet i berört stödområde kan begära regionalt avdrag vid beräkning av egenavgifterna och den allmänna löneavgiften. Egenavgifterna beräknas på verksamhetens skattemässiga resultat som inte kan bestämmas förrän efter räkenskapsårets utgång. Underlaget för egenavgifterna redovisas i näringsidkarens inkomstdeklaration och avdraget fastställs i samband med beslutet om slutlig skatt. Egenavgifterna ingår dock i de preliminärskattebetalningar som sådana skattskyldiga normalt är skyldiga att göra månatligen i form av F-skatt.

Som redovisas i avsnitt 3.1.2 innebär den nya allmänna de minimis-förordningen att kraven gällande övervakning och rapportering av beviljade stöd förändras. På samma sätt som gäller för växa-stödet kan de möjligheter som Skatteverket har i dag för övervakning och rapportering i samband med att det regionala avdraget från socialavgifterna beviljas vara otillräckliga i förhållande till kraven i den nya allmänna de minimis-förordningen. Regelverket bör därför anpassas så att avdraget kan lämnas på ett sätt som är förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Syftet med det regionala avdraget är att stimulera småföretagande och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna, bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad, sämre

tillgång till service, låg befolkningstäthet och ogynnsamma klimatförhållanden (prop. 2001/02:45). En utgångspunkt för anpassningen bör vara att avdraget även i fortsättningen ska vara en regional stimulans för småföretagandet i det s.k. stödområdet.

5.2 Det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna ska anpassas till GBER

Promemorians förslag: Det regionala avdraget för arbetsgivare ska utformas så att det är förenligt med villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen.

Avdraget ska utvidgas så att även företag inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske ska omfattas av reglerna. Företag med verksamhet inom sektorerna stål, kol, brunkol, transport och tillhörande infrastruktur, samt företag vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller som bedriver viss koncernintern verksamhet utesluts från avdragets tillämpningsområde.

Avdrag får inte beviljas företag som är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Avdrag får inte heller beviljas om det årliga stödbeloppet enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av arbetsgivarens årliga arbetskostnader i det berörda området.

Den som begär avdraget ska lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats denne under året samt lämna de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma rätten till regionalt avdrag.

Skälen för promemorians förslag

Det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna bör anpassas till villkoren i GBER

Utformningen av en regional stimulans för småföretagare i form av ett avdrag från arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften bedömdes vid införandet vara fördelaktig av flera skäl. Stödets generella utformning innebär att företagen kan förutse och kalkylera med avdraget och den administrativa hanteringen av stödet bedömdes bli relativt snabb och enkel (prop. 2001/02:45). Detta bör beaktas när en ny utformning av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna föreslås.

Det är i första hand förfarandet vid beslut om arbetsgivaravgifterna som innebär att Skatteverkets möjligheter till övervakning av lämnade stöd enligt regelverken om stöd av mindre betydelse kan vara otillräckliga. I likhet med vad som konstaterats i fråga om växa-stödet bedöms det inte vara lämpligt att ändra förfarandet för hur redovisning av arbetsgivaravgifterna ska ske generellt eller att införa ett särskilt deklarationsförfarande i de fall en avgiftsskyldig vill begära en specifik nedsättning av arbetsgivaravgifterna.

Införandet av en rätt till återbetalning av vissa avgifter på liknande sätt som föreslås för växa-stödet bedöms inte heller vara lämpligt. Det är fler företag som berörs av det regionala avdraget än av växa-stödet och eftersom avdraget, till skillnad från växa-stödet, inte är begränsat i tid skulle den tillkommande administrativa kostnaden för företagen vara permanent. En sådan lösning skulle vidare innebära en ökad administration hos Skatteverket. Övervägande skäl talar därför för att det regionala avdraget för arbetsgivare med verksamhet inom stödområdet som anges i bilagan till stödområdeslagen även fortsättningsvis bör hanteras inom ramen för arbetsgivardeklarationen, dvs. lämnas som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna. Det regionala avdraget behöver därför utformas på ett annat sätt än som ett stöd av mindre betydelse. Som anges i avsnitt 3.1.3 har kommissionen antagit den s.k. allmänna gruppundantagsförordningen, genom vilken bl.a. regionalstöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107 och 108 i fördraget. En typ av regionalstöd är de regionala driftsstöden som bl.a. kan ges företag i glest eller mycket glest befolkade områden för att minska ett företags löpande utgifter, inbegripet kostnader för personal. Det regionala avdraget är avgränsat till arbetsgivare inom vissa angivna kommuner i Norrland och västra Svealand. Området bedöms motsvara ett sådant glest eller mycket glest befolkat område som avses i den allmänna gruppundantagsförordningen. Avdraget är ett stöd för att minska ett företags kostnader för personal i form av arbetsgivaravgifter som beräknas på lön och annan ersättning för arbete. Utformningen av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna uppfyller alltså redan nu flera av villkoren som ställs upp för regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen. Vissa anpassningar av regelverket krävs dock för att det fullt ut ska vara förenligt med förordningen, bl.a. när det gäller vilka sektorer som omfattas av avdraget. En klar fördel med att utforma det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna som ett regionalt driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen är att avdraget kan behållas som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna och även fortsättningsvis hanteras i arbetsgivardeklarationen. Det bedöms överväga de nackdelar som en anpassning av regelverket i övrigt kan innebära. Det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna bör därför lämnas som ett regionalt driftstöd och anpassas på det sätt som redovisas nedan till de villkor som den allmänna gruppundantagsförordningen ställer upp för den typen av stöd.

Justering av sektorer som ska omfattas av avdragets tillämpningsområde

Enligt den allmänna gruppundantagsförordningen får regionala driftstöd inte beviljas verksamheter inom sektorerna stål, brunkol, kol eller transport och tillhörande infrastruktur. Regionala driftstöd får inte heller ges till företag vars huvudsakliga verksamhet är finans- och försäkringsverksamhet eller som bedriver viss koncernintern verksamhet (artikel 13 GBER). För att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna ska vara förenligt med villkoren för regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen behöver dessa näringsgrenar därför uteslutas från avdragets tillämpningsområde. Det regionala avdraget omfattar enligt befintliga regler inte verksamheter inom transportsektorn. För dessa företag innebär en anpassning av avdraget till

den allmänna gruppundantagsförordningen ingen skillnad i förhållande till vad som gäller i dag. Företag med verksamhet inom de övriga sektorerna, t.ex. stål, brunkol och kol, omfattas i dag av avdragsreglerna om de bedriver sin verksamhet inom stödområdet. För dessa företag innebär en anpassning till den allmänna gruppundantagsförordningen att de inte längre kommer att få göra avdrag från arbetsgivaravgifterna. Av de ca 12 300 företag som tog del av det regionala avdraget under 2024 ingick ca 650 företag i någon av kategorierna som skulle behöva uteslutas från avdragets tillämpningsområde. Dessa stod tillsammans för ca fem procent av arbetsgivaravgiftsunderlaget bland stödberättigade. Det är alltså en begränsad krets företag som påverkas negativt av en anpassning av det regionala avdraget till den allmänna gruppundantagsförordningen. Detta bör ställas i relation till att anpassningen möjliggör en fortsatt enkel och snabb administrativ hantering för den stora majoriteten av företag som i dag omfattas av avdraget.

En anpassning av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna till villkoren för regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen innebär vidare att det är möjligt att utvidga avdragets tillämpningsområde i förhållande till vad som gäller i dag. Enligt befintliga regler kan det regionala avdraget inte ges till bl.a. verksamheter inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske. Den allmänna gruppundantagsförordningen innehåller inte något förbud mot att regionala driftstöd lämnas till dessa tre sektorer. Det är viktigt att stödja även arbetsgivare inom dessa sektorer och det är därför lämpligt att utvidga avdraget när det EU-rättsliga regelverket ger utrymme för det. Företag med verksamhet inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske bör därför omfattas av det regionala avdraget när det anpassas till villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen.

Företag som är föremål för betalningskrav

Den allmänna gruppundantagsförordningen ska inte tillämpas på stödordningar som inte uttryckligen utesluter utbetalning av individuellt stöd till förmån för ett företag som är föremål för ett betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd beviljat av samma medlemsstat olagligt och oförenligt med den inre marknaden, med undantag av stödordningar för att avhjälpa skador som orsakats av vissa naturkatastrofer (artikel 1.4 a GBER). För att säkerställa att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna uppfyller villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen bör avdrag inte beviljas för en avgiftsskyldig som vid tidpunkten för beviljandet av avdraget är föremål för ett sådant betalningskrav. En bestämmelse med denna innebörd bör därför införas i stödområdeslagen.

Årligt stödbelopp och uppgiftsskyldighet

Enligt villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen får det sammanlagda årliga stödbeloppet som stödmottagaren får enligt samtliga ordningar för driftstöd inte överstiga 20 procent av stödmottagarens årliga arbetskostnader i det berörda området (artikel 15.3 b GBER). Det bör därför inte vara möjligt för en avgiftsskyldig i berört stödområde att göra avdraget om det leder till att taket för det årliga stödbeloppet överskrids.

En bestämmelse med sådan innebörd bör därför införas i stödområdeslagen. Mot bakgrund av att avdraget beräknas i förhållande till den ersättning för arbete som den avgiftsskyldige har utgett och uppgår till tio procent av avgiftsunderlagen bör det regionala avdraget i sig inte leda till att taket för det årliga stödbeloppet överskrids. Den avgiftsskyldige kan emellertid ta emot andra typer av driftstöd som i kombination med det regionala avdraget kan leda till att taket överskrids. Det innebär att vissa arbetsgivare inte kommer att kunna utnyttja det regionala avdraget när det anpassas till den allmänna gruppundantagsförordningen. Eftersom det inte finns något centralt register för registrering av utbetalda driftstöd är det endast arbetsgivaren som känner till vilka övriga driftstöd som har tagits emot. För att Skatteverket ska kunna säkerställa att en avgiftsskyldig inte får mer stöd än vad som är tillåtet enligt gruppundantagsförordningen behöver Skatteverket få information från arbetsgivaren om vilka andra driftstöd som beviljats denne under året. En skyldighet för stödmottagaren att lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats under året bör därför införas.

Stödmottagaren bör även vara skyldig att lämna de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till det regionala avdraget. Det kan t.ex. handla om uppgifter om inom vilken sektor den uppgiftsskyldige bedriver verksamhet. Skatteverket kan även behöva få uppgift om stödmottagarens årliga arbetskostnad, eftersom det sammanlagda årliga stödbeloppet inte får överstiga 20 procent av denna kostnad.

Uppgifterna bör lämnas i arbetsgivardeklarationen i samband med att avdraget begärs. Uppgiftsskyldigheten bör därför regleras i skatteförfarandelagens bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i arbetsgivardeklarationen. Uppgiftsskyldigheten bör kunna utformas på ett förhållandevis enkelt sätt. För den som inte beviljats andra driftstöd bör det exempelvis vara tillräckligt att detta markeras i arbetsgivardeklarationen. Liknande uppgiftsskyldighet gäller i dag för mottagare av stöd av mindre betydelse, t.ex. växa-företag som begär nedsättning av arbetsgivaravgifterna för en första och andra personen som anställs i näringsverksamheten.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 4 § lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen om allmän löneavgift (1994:1920) och socialavgiftslagen (2000:980) och att en ny paragraf, 6 b §, införs i samma lag. Förslaget medför också ändringar i 26 kap. 19 f § skatteförfarandelagen.

5.3 Justering av sektorer som ska omfattas av det regionala avdraget från egenavgifterna

Promemorians förslag: Det regionala avdraget vid avgiftsberäkningen av egenavgifterna ska fortfarande lämnas som ett stöd av mindre betydelse, men ska justeras så att det omfattar samma verksamheter som föreslås gälla för det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna.

Avdraget ska utvidgas till att omfatta verksamheter inom sektorerna jordbruk, vattenbruk och fiske. Verksamhet inom sektorerna stål, brunkol, kol, transport och tillhörande infrastruktur eller företag vars huvudsakliga verksamheter avser finans- och försäkringsverksamhet samt viss koncernintern verksamhet ska uteslutas från avdraget.

För den som begär avdrag och bedriver verksamhet inom både sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter och inom en annan sektor tillämpas de villkor som gäller för stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter. För den som begär avdrag och bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom en annan sektor som inte är sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter tillämpas de villkor som gäller för sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska den deklarationsskyldige i inkomstdeklarationen lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att särskilt avdrag får göras och att det regionala avdraget uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Skälen för promemorians förslag

Avdraget ska alltså lämnas som ett stöd av mindre betydelse

Det regionala avdraget från egenavgifterna och den allmänna löneavgiften beräknas på verksamhetens skattemässiga resultat som bestäms efter räkenskapsårets utgång. Underlaget för egenavgifterna redovisas i näringsidkarens inkomstdeklaration och avdraget fastställs i samband med beslut om slutlig skatt. Förfarandet innebär att Skatteverket bedöms ha tillräckliga förutsättningar för att övervaka lämnade stöd enligt kraven i den allmänna de minimis-förordningen och att avdraget även i fortsättningen kan lämnas som stöd av mindre betydelse. Det finns dock skäl att överväga om avdraget från egenavgifterna i likhet med vad som föreslås i fråga om avdraget från arbetsgivaravgifterna i stället bör anpassas till villkoren för regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen.

Det regionala avdraget från egenavgifterna lämnas till enskilda näringsidkare och fysiska delägare i handelsbolag som bedriver verksamhet inom ett geografiskt område som motsvarar ett sådant glest eller mycket glest befolkat område som omfattas av reglerna om regionala driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen. Regionala driftstöd definieras som stöd för att minska ett företags löpande utgifter, t.ex. kostnader för personal, material, inköpta tjänster, hyror och administration och får bara lämnas om det årliga stödbeloppet per mottagare enligt samtliga ordningar för driftstöd inte överstiger 20 procent av mottagarens årliga arbets-kostnader. Eftersom egenavgifterna som utgångspunkt beräknas på överskottet från näringsverksamheten skulle det vid en tillämpning av den allmänna gruppundantagsförordningen kunna uppstå svårigheter att avgöra om, och i vilken utsträckning, avdraget från egenavgifterna kan anses vara ett stöd för att minska ett företags löpande utgifter. På samma sätt kan det uppstå svårigheter att beräkna det specificerade tröskelvärdet som gäller för varje enskild mottagare och som

baseras på mottagarens årliga arbetskostnader. En reglering där avdraget från egenavgifterna till näringsidkare verksamma i stödområdet lämnas som regionalt driftsstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen skulle alltså kräva en mer komplex bedömning i enskilda fall och innebära sämre förutsebarhet för näringsidkare i förhållande till dagens regler. Mot den bakgrunden bedöms det vara lämpligt att behålla det regionala avdraget från egenavgifterna som ett stöd av mindre betydelse. Det är vidare lämpligt att det tydliggörs i stödområdeslagen att avdraget endast får göras om avdraget uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Det gäller bl.a. villkoret att avdraget ska rymmas inom ramen för det individuella taket som är tillämpligt men kan också avse villkoret att stödet ska kunna registreras enligt kraven i de tillämpliga förordningarna.

Justering av sektorer som ska omfattas av avdraget

Anpassningen av det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna till den allmänna gruppundantagsförordningen innebär att vissa verksamheter utesluts från avdragets tillämpningsområde i förhållande till vad som gäller för avdraget i dag (avsnitt 5.2). Av förenklingsskäl och i likhet med vad som gäller i dag är det lämpligt att den regionala stimulansen till företag som är verksamma inom stödområdet omfattar samma sektorer oavsett om det ges som ett avdrag från arbetsgivaravgifterna eller egenavgifterna. Det innebär att regionalt avdrag vid beräkning av egenavgifterna inte ska kunna göras av enskilda näringsidkare och fysiska delägare i handelsbolag med verksamhet inom sektorerna stål, brunkol, kol, transport och tillhörande infrastruktur eller vars huvudsakliga verksamhet är finans- och försäkringsverksamhet. Avdrag bör inte heller kunna göras av näringsidkare som bedriver viss koncernintern verksamhet. På samma sätt som gäller för det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna är näringsidkare som bedriver verksamhet inom transportsektorn uteslagna från avdragets tillämpningsområde redan i dag. För ett antal näringsidkare som bedriver verksamhet inom t.ex. stål, brunkol och kol innebär justeringen att de framöver utesluts från avdraget.

I avsnitt 5.2 föreslås också att det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna utvidgas till att omfatta nya näringsgrenar som enligt befintliga regler är exkluderade från avdragets tillämpningsområde. Det gäller verksamheter inom sektorena jordbruk, vattenbruk och fiskeri. Även om det regionala avdraget från egenavgifterna fortsatt lämnas som stöd av mindre betydelse är det möjligt att utvidga avdragets tillämpningsområde på motsvarande sätt eftersom stöd av mindre betydelse kan lämnas till jordbrukssektorn, samt fiskeri- och vattenbrukssektorn. Den individuella beloppsmässiga begränsning som gäller för sådana stöd är dock lägre för företag inom dessa sektorer. Det individuella taket för företag inom jordbrukssektorn är för närvarande 50 000 euro under en treårsperiod. För företag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn gäller i stället ett tak om 30 000 euro under tre beskattningsår. Det högsta sammanlagda regionala avdraget från egenavgifterna för en näringsidkare inom stödområdet är 18 000 kronor per år, dvs. 54 000 kronor under en period om tre år. Det regionala avdraget från egenavgifterna kommer alltså i sig inte innebära att de individuella taken för respektive sektor överskrids.

Med hänsyn till befintliga ekonomiska bidrag som lämnas som stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorerna i Sverige bedöms det regionala avdraget från egenavgifterna rymmas inom de nationella taken för jordbruks- och fiskerisektorerna.

Verksamhet inom olika sektorer

För företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer, t.ex. inom såväl jordbruks- som skogssektorn, uppkommer frågan om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas, vilket bland annat kan få betydelse för vilket individuellt tak som ska tillämpas. För att inte riskera att de individuella taken överskrids men också för att underlätta bedömningen bör den som bedriver verksamhet inom primärproduktion av jordbruksprodukter och annan sektor tillämpa villkoren för sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter. För den som bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och annan sektor än primärproduktion av jordbruksprodukter bör bedömningen göras utifrån villkoren för sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Om verksamheten bedrivs inom både sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter bör bedömningen göras utifrån villkoren som gäller för sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

För att säkerställa att eventuella ändringar i EU:s förordningar som reglerar stöd av mindre betydelse får omedelbart genomslag när det gäller tillämpningen av reglerna om regionalt avdrag från egenavgifterna är det lämpligt att hänvisningen sker till förordningarnas bestämmelser i dess vid varje tid gällande lydelse, en s.k. dynamisk hänvisning.

Uppgiftsskyldighet

Som framgår av avsnitt 3.1.2 innebär de-minimis förordningarna krav på kontroll innan beviljande av stöd av mindre betydelse. Den beviljande myndigheten ska innan stöd beviljas ha kontrollerat att stödet inte medför att det totala stödbelopp som beviljas stödmottagaren överskrider relevant individuellt takbelopp och att samtliga villkor i den tillämpliga förordningen är uppfyllda. Den allmänna de minimis-förordningen och de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn uppställer också nya krav på att beviljade stöd ska registreras i det centrala registret inom en viss tid från det att stödet beviljades. För att Skatteverket ska ha möjlighet att uppfylla dessa krav behöver Skatteverket få viss information. Det bör därför införas en skyldighet för den deklarationsskyldige att i sin inkomstdeklaration lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att stödet uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Det kan t.ex. handla om övriga stöd av mindre betydelse som personen mottagit eller uppgifter om andra företag som den personen är i intresse-gemenskap med (enligt de minimis-förordningarnas bestämmelser). Först när ett centralt register för stöd av mindre betydelse enligt den allmänna förordningen om stöd av mindre betydelse och de minimis-förordningen inom jordbrukssektorn omfattar en period av minst tre år, har den stödbeviljande myndigheten möjlighet att hämta in samtliga nödvändiga

uppgifter om beviljade stöd från registret. Fram till dess krävs det att stödmottagaren uppger vilka övriga stöd av mindre betydelse som man mottagit. Uppgiftsskyldigheten omfattar också de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödåtgärden, det kan t.ex. vara uppgifter om berörd sektor (angivet på Nace-gruppnivå). Den deklarationsskyldige ska också lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att särskilt avdrag får göras. I 31 kap. 25 § SFL finns i dag bestämmelser om uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen för beräkning av egenavgifter. Den nu föreslagna bestämmelsen bör placeras i anslutning till denna bestämmelse. I skatteförfarandeförordningen får det närmare regleras vilka uppgifter som ska lämnas. I skatteförfarandeförordningen bör det också anges en definition av företag i intressegemenskap.

Författningsförslag

Förslaget medför ändringar i 4 § lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen om allmän löneavgift (1994:1920) och socialavgiftslagen (2000:980) samt att två nya paragrafer, 6 c och 6 d §§, införs i denna lag. Förslaget medför också att en ny paragraf, 31 kap. 26 §, införs i skatteförfarandelagen och att en två nya paragrafer, 6 kap. 16 a och 16 b §§, införs i skatteförfarandeförordningen.

5.4 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Författningsändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Ändringarna i lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska tillämpas första gången på ersättning som utges och för inkomster som uppbärs efter ikraftträdandet.

Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för ersättning som utgetts och för inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i dess nya lydelse ska tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationen som avser redovisningsperioden januari 2026. Bestämmelsen i dess äldre lydelse ska fortsatt tillämpas på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet.

Skälen för promemorians förslag: Kraven gällande övervakning och rapportering i den allmänna de minimis-förordningen kommer att ändras fr.o.m. den 1 januari 2026, (avsnitt 3.1.2). Ändringarna i lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), skatteförfarandelagen (2011:1229) och skatteförfarandeförordningen (2011:1261) bör därför träda i kraft vid samma datum.

Eftersom arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift betalas under månaden efter den månad då avgiftspliktig ersättning har getts ut bör ändringen i lagen om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) som avser avdragets tillämpningsområde och tröskelvärdet för mottagna stöd tillämpas på ersättning som utges efter ikraftträdandet, dvs. efter den 31 december 2025. Ändringarna som avser avdragets tillämpningsområde och villkor för stöd av mindre betydelse när avdraget görs från egenavgifterna bör tillämpas på inkomster som uppbärs efter ikraftträdandet, dvs. den 31 december 2025. För enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag motsvaras normalt sett beskattningsåret av kalenderåret. Det kan dock förekomma att beskattningsåret av någon anledning, t.ex. vid nystartade verksamheter, omfattar delar av två kalenderår. En särskild övergångsbestämmelse behövs därför för det fall beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter ikraftträdandet den 1 januari 2026. Om den avgiftsskyldige inte visar annat, ska så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Föreslaget ikraftträdande för ändringarna i skatteförfarandelagen innebär att uppgifter som ska lämnas enligt den nya uppgiftsskyldigheten vid regionalt avdrag vid beräkning av egenavgifterna första gången kommer att lämnas i inkomstdeklarationen för beskattningsår 2025, vilken lämnas in under 2026.

Skyldigheten för den som begär regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna att i arbetsgivardeklarationen lämna vissa uppgifter (26 kap. 19 f § SFL), ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som ska lämnas i arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § SFL i dess äldre lydelse ska fortsatt tillämpas på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet.

6 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden

6.1 Stöd av mindre betydelse och uppgiftsskyldigheten

Promemorians förslag: Vid bedömningen av om den regionala skattereduktionen till fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för utgör stöd av mindre betydelse, ska villkor för stöd inom primärproduktion av jordbruksprodukter tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom denna sektor och någon annan sektor. Om den skattskyldige bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom en annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter ska villkor som gäller för fiskeri- och vattenbrukssektorn tillämpas.

De fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för, och som i övrigt uppfyller villkoren för regional skattereduktion, ska i inkomstdeklarationen lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion och att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Skälen för promemorians förslag:

Villkor för stöd av mindre betydelse

Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för kan bara få skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. För att underlätta bedömningen av vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas för företag som bedriver verksamhet inom flera sektorer har det införts särskilda regler om hur denna bedömning ska göras. Detta regleras i 67 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) genom en hänvisning till 67 kap. 32 och 33 §§ samma lag där motsvarande villkor för den som begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el som stöd av mindre betydelse finns angivna. Skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el föreslås slopas fr.o.m. den 1 januari 2026 (prop. 2024/25:109). Förslaget medför bl.a. att 67 kap. 32 och 33 §§ inkomstskattelagen ska upphöra att gälla och innebär att en hänvisning till dessa paragrafen inte kommer att vara möjlig efter den 31 december 2025. De närmare villkoren för stöd av mindre betydelse som nu finns i de nämnda paragraferna och avser den regionala skattereduktionen behöver således regleras i inkomstskattelagen på ett annat sätt. Det är lämpligt att de EU-förordningar som utgör kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse anges i 67 kap. 35 § inkomstskattelagen och att bestämmelserna om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom flera sektorer som i dag regleras i 67 kap. 33 § inkomstskattelagen införs i en ny paragraf.

Sedan den regionala skattereduktionen infördes har de minimisförordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektor ändrats och kan numera endast tillämpas på primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, vilket bör framgå av den nya paragrafen.

Justerad uppgiftsskyldighet

Även när det gäller den regionala skattereduktionen behöver Skatteverket få viss information från stödmottagarna för att uppfylla kraven på registrering i det centrala registret samt kontroll av att förutsättningarna för att bevilja stöd är uppfyllda.

För personer som har rätt till regional skattereduktion enligt 67 kap. 34 § IL och har företag finns det i dag en skyldighet att lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kr (31 kap. 33 c § SFL). Uppgiftsskyldigheten omfattar också de övriga uppgifter om sådant stöd som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion. Det gäller t.ex. uppgift om andra företag som den fysiska

personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet (se prop. 2019/20:175 s. 32 och 42).

För att säkerställa att uppgiftsskyldigheten omfattar samtliga de uppgifter som Skatteverket behöver bör den formuleras som en skyldighet för berörda fysiska personer att i sin inkomstdeklaration lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion och att skattereduktionen uppfyller villkoren uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Uppgiftsskyldigheten omfattar då samtliga uppgifter Skatteverket behöver för att t.ex. kunna bedöma att gränsbeloppen för mottaget stöd inte överskrider och uppfylla kraven på registrering. Samtliga uppgiftsskyldigheter avseende stöd av mindre betydelse i skatteförfarandelagen kommer då ha samma utformning och omfattning, vilket bedöms lämpligt. Det föreslås därför att bestämmelsen i 31 kap. 33 c § SFL justeras på angivet sätt. I skatteförfarandeförordningen får det närmare regleras vilka uppgifter som ska lämnas samt vad som avses med företag i intressegemenskap.

När uppgiftsskyldigheten infördes bedömde lagstiftaren att uppgiftsskyldigheten endast borde aktualiseras i de fall stödmottagaren mottog andra stöd av mindre betydelse överstigande ett visst belopp, för att inte bli mer betungande än nödvändigt (prop. 2019/20:175 s. 33). Det kan konstateras att stödbeviljande myndighet alltid har en skyldighet att kontrollera att stödet uppfyller villkoren enligt EU:s regelverket. Enligt den nya förordningen ska rapportering i registret vidare ske i samtliga fall när stöd beviljas. Skatteverket kommer därför i varje ärende behöva få tillgång till uppgifter.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 67 kap. 35 § inkomstskattelagen och 31 kap. 33 c § skatteförfarandelagen. Förslaget medför även att en ny paragraf, 67 kap. 35 § införs i inkomstskattelagen och att två nya paragrafer, 6 kap. 16 a och 16 b §§, införs i skatteförfarandeförordningen.

6.2 Ikraftträdande

Promemorians förslag: Ändringarna i inkomstskattelagen och skatteförfarandelagen ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Skälen för promemorians förslag: Ändringarna i inkomstskattelagen är en följd av ett förslag om att upphäva 67 kap. 32 och 33 §§ samma lag fr.o.m. den 1 januari 2026 (se prop. 2024/25:109). Det är lämpligt att ändringarna, som syftar till att ersätta de upphävda bestämmelserna träder i kraft samma dag.

Från och med den 1 januari 2026 är Skatteverket, i egenskap av stödbeviljande myndighet, skyldig att registrera beviljat stöd i det centrala registret. Den justerade uppgiftsskyldigheten bör därför träda i kraft så snart som möjligt. Tidigast möjliga ikraftträdande bedöms vara den 1 januari 2026. Det innebär att uppgifter första gången ska lämnas i

inkomstdeklarationen för beskattningsår 2025, vilken lämnas in under 2026.

7 Uppgiftsskyldighet vid omprövning m.m.

7.1 Behovet av en uppgiftsskyldighet

Promemorians förslag: Skyldigheten för den som begär växa-stöd, i form av nedsättning av arbetsgivaravgifter, att lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse som denne beviljats ska utvidgas till att också omfatta uppgifter som Skatteverket behöver för att registrera stödet.

Uppgiftsskyldigheten ska även gälla för den som begär regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna i form av ett stöd av mindre betydelse.

Om frågor avseende statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd, samt registrera, rapportera eller offentliggöra stödet.

Skälen för promemorians förslag: De förslag till förändringar av växa-stödet och det regionala avdraget vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som lämnas i promemorian föreslås träda i kraft den 1 januari 2026 och ska tillämpas på ersättningar som betalas ut från och med detta datum. Stöd eller avdrag hänförligt till ersättningar som betalas ut före den 1 januari 2026 kommer alltså fortsatt ges med stöd av nu gällande bestämmelser. Detta innebär att växa-stöd hänförligt till ersättningar som betalas ut före den 1 januari 2026 kommer att ges som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna samt att regionala avdrag från arbetsgivaravgifterna hänförligt till sådan ersättning kommer att ges som ett stöd av mindre betydelse.

Arbetsgivardeklarationen för redovisningsperioden december 2025 ska lämnas in under januari 2026, och eventuella yrkanden i deklarationen om växa-stöd eller regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna ska alltså prövas enligt nu gällande bestämmelser. En utbetalare kan vidare begära omprövning av beslutade arbetsgivaravgifter upp till det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Fram till och med år 2031 kan det alltså bli aktuellt för Skatteverket att besluta om växa-stöd och regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna utifrån nu gällande bestämmelser.

Som framgår av avsnitt 3.1.2 kommer Skatteverket från och med den 1 januari 2026, i egenskap av stödbeviljande myndighet, vara skyldigt att registrera beviljade stöd av mindre betydelse i ett centralt register. Växa-stöd och regionala avdrag från arbetsgivaravgifterna som beviljas efter detta datum, men som avser ersättningar utbetalade innan den 1 januari 2026 kommer alltså att behöva registreras i registret och Skatteverket behöver få tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att

kunna registrera beviljade stöd. Uppgiftsskyldigheten i 26 kap. 19 f § SFL bör därför kompletteras. Dels bör den som begär regionalt avdrag från arbetsgivaravgifter omfattas av uppgiftsskyldigheten, dels bör de uppgifter som behövs för att registrera stödet omfattas.

Utöver stöd av mindre betydelse hanterar Skatteverket flera olika statliga stöd. Frågor rörande statligt stöd kan därför uppkomma vid omprövning även av andra frågor än arbetsgivaravgifter. För att säkerställa att Skatteverket vid en omprövning får tillgång till de uppgifter som behövs för att kunna bedöma att villkoren i EU:s statsstödsregelverk uppfylls föreslås också en uppgiftsskyldighet vid omprövningar. Den enskilde bör vid behov lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd. Uppgiftsskyldigheten bör också omfatta de uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna registrera, rapportera eller offentliggöra ett beviljat stöd när så krävs. Denna bestämmelse bör införas i skatteförfarandelagens kapitel 66 som behandlar omprövningar.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 26 kap. 19 f § och 66 kap. 1 § skatteförfarandelagen, samt att en ny paragraf, 66 kap. 36 §, införs i denna lag.

7.2 Ikraftträdande

Promemorians förslag: Den justerade uppgiftsskyldigheten för utbetalare vid begäran om växa-stöd och regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna ska träda i kraft den 29 december 2025.

Uppgiftsskyldigheten i samband med omprövning ska träda i kraft den 1 januari 2026.

Skälen för promemorians förslag: Den justerade uppgiftsskyldigheten för utbetalare vid begäran om växa-stöd och regionalt avdrag från arbetsgivaravgifterna bör träda i kraft så snart som möjlig. Tidigast möjliga ikraftträdande bedöms vara den 29 december 2025.

Uppgiftsskyldigheten i samband med omprövning bör träda i kraft den 1 januari 2026 så att Skatteverket från och med detta datum kan uppfylla kraven på registrering av stöd av mindre betydelse.

8 Personuppgiftsbehandling och sekretess

Promemorians bedömning: Det finns inte behov av kompletterande bestämmelser på personuppgifts- och sekretessområdet.

Skälen för promemorians bedömning

Personuppgiftsbehandling

Varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person utgör en personuppgift, se artikel 4.1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/697 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. I ärenden om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift kommer personuppgifter att behöva behandlas, dels vid prövningen av ansökan om återbetalning, dels vid registrering av beviljade stöd. Även de nya uppgiftsskyldigheterna i regelverken om regionala stöd och skyldigheten att registrera de beviljade regionala stöd som utgör stöd av mindre betydelse innebär att personuppgifter behandlas. Det handlar bl.a. om personuppgifter om den anställda som mottar ersättningen som avgifterna avser. Det kan också vara fråga om personuppgifter som rör företagaren i de fall företaget är en fysisk person som bedriver aktiv näringsverksamhet. Personuppgifterna kommer att behandlas både av uppgiftslämnare och av Skatteverket.

Det kommer att finnas en rättslig grund för behandlingen som är fastställd i nationell rätt. För uppgiftslämnarna är det fråga om att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse (dvs. att uppfylla en uppgiftsskyldighet), jfr artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning. För personuppgiftsbehandlingen hos Skatteverket är den rättsliga grunden i första hand artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning, dvs. att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Grunden för och syftet med behandlingen kommer att vara fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning, genom förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag och förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen.

För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten gäller även lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (1 kap. 1 § andra stycket).

Av 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår att uppgifter bl.a. får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter, för revision och annan kontrollverksamhet samt för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Uppgifter som behandlas för dessa ändamål får också behandlas för att fullgöra uppgiftslämnande som sker i överensstämmelse med lag eller förordning (1 kap. 5 §). Av 2 kap. 2 § samma lag framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas bl.a. om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap.

4 § 1–9. I 2 kap. 3 § i lagen och i 2 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Den behandling av personuppgifter som förslagen ger upphov till hos Skatteverket är tillåten enligt de angivna bestämmelserna.

De aktuella uppgifterna är nödvändiga för att Skatteverket korrekt ska kunna pröva rätten till stöd och uppfylla kraven på registrering. Uppgiftsskyldigheterna avser uppgifter som redan behandlas av uppgiftslämnarna och det är inte fråga om särskilt integritetskänsliga uppgifter. Det eventuella integritetsintrånget som personuppgiftsbehandlingen medför bedöms stå i proportion till det eftersträlvade syftet att enskilda ska kunna tillgodogöra sig ett stöd.

Sammanfattningsvis görs bedömningen att den personuppgiftsbehandling som förslagen i promemorian ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Sekretess

Enligt 27 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Med skatt jämställs bl.a. arbetsgivaravgifter (27 kap. 1 § tredje stycket OSL). Sekretess gäller också i verksamhet som avser förandet av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen (27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL), den s.k. databassekretessen. Sekretess enligt 27 kap. 1 § omfattar dock inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs (27 kap. 6 § OSL).

De uppgifter som kommer att hanteras hos Skatteverket med anledning av förslagen kommer att innehålla uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. De uppgifter som kommer att behandlas i ärenden om regionalt avdrag samt i ärenden om skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden kommer att hanteras i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt, och kommer därmed omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL. Även ärenden om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har direkt koppling till arbetsgivaravgifternas storlek och ett beslut om återbetalning ska anses som ett beslut om arbetsgivaravgifter vid Skatteverkets hantering. Uppgifterna i dessa ärenden får därmed anses hanteras i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt. Uppgifterna kommer alltså att omfattas av skattesekretessen.

När de aktuella uppgifterna finns på ett skattekonto omfattas de av databassekretessen.

9 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms stå i proportion till det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i tillämpliga delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Redogörelser enligt kraven i 6, 9 och 10 §§ samma förordning återfinns i avsnitt 3–6 i den omfattning som bedöms lämpligt.

9.1 Återbetalning av arbetsgivaravgifter till växa-företag

Växa-stödet behöver utformas på ett nytt sätt för att säkerställa att reglerna uppfyller kraven för stöd av mindre betydelse. I dag ges växa-stöd som en nedsättning av arbetsgivaravgifterna, den allmänna löneavgiften och den särskilda löneskatten. Nedsättningen hanteras i arbetsgivardeklarationen genom att den avgiftsskyldige anger i individuppgiften för den anställde om förutsättningarna för växa-stödet är uppfyllda. I avsnitt 4 föreslås att växa-stöd från och med den 1 januari 2026 ska ges som återbetalning av arbetsgivaravgifterna, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften.

9.1.1 Offentligfinansiell effekt

Utgångspunkten har varit att så långt som möjligt behålla nuvarande regler och endast införa de ändringar som är nödvändiga för att anpassa växa-stödet till det EU-rättsliga regelverket. Det innebär att samma villkor som i dag gäller för när ett företag kan få växa-stöd ska gälla även fortsättningsvis. Det gäller t.ex. vilka verksamhetsformer som omfattas (avsnitt 4.3), villkor för verksamhetens omfattning (avsnitt 4.4) och krav på anställningen (avsnitt 4.5). Rätten till återbetalning ska omfatta samma belopp som nedsättningen kan uppgå till i dag, dvs. arbetsgivaravgifterna, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften som växa-företaget har betalat för ersättning till den första och/eller den andra anställda i verksamheten på ersättning upp till 35 000 kronor (avsnitt 4.6). Återbetalningsrätten ska, liksom i dag, som längst omfatta 24 månader. Eftersom villkoren för att få växa-stöd inte ändras bedöms förslaget ur detta perspektiv inte ge upphov till någon offentligfinansiell effekt. Återbetalningen av arbetsgivaravgifterna är en inkomst som företaget ska ta upp som intäkt vid beräkning av näringsverksamhetens resultat, vilket har beaktats vid bedömningen av den offentligfinansiella effekten.

Det föreslagna återbetalningsförfarandet innebär att arbetsgivaravgifterna kommer att fastställas och registreras på skattekontot utan hänsyn till eventuell återbetalning. Om betalning och återbetalning av arbetsgivaravgifterna inte sker vid samma tidpunkt kan tidsförskjutningar i betalningarna påverka de offentliga finanserna. Ansökan om återbetalning ska kunna göras månadsvis, även om det också ska finnas en möjlighet för företagen att ansöka om återbetalning för flera perioder samtidigt. Det går inte att på förhand säga hur och när företagen kommer att ansöka om återbetalning, men för att begränsa negativa påfrestningar på likviditeten finns det skäl att tro att företagen i stor utsträckning kommer ansöka om återbetalning i nära anslutning till att arbetsgivaravgifterna betalas. Betalning av arbetsgivaravgifter och återbetalning bör därför normalt ske under samma kalendermånad. Förslaget bedöms därför inte heller ur detta perspektiv ge upphov till någon offentligfinansiell effekt.

9.1.2 Effekter för företagen

Förslaget påverkar företag som får växa-stöd. Statistik från Skatteverkets statistikportal visar att ca 7 000 företag fick nedsatta arbetsgivaravgifter för den först anställda någon gång under 2024. Av dessa var 75 procent aktiebolag och 23 procent enskilda näringsidkare. Resterande del hade andra juridiska former. De flesta företag som fick nedsättningen 2024 var små i termer av omsättning och antalet anställda, ca 25 procent hade en omsättning under 1 miljon kronor och ca 65 procent mellan 1 och 10 miljoner kronor. Vidare hade ca 70 procent av företagen mellan 1 och 4 anställda. Av företagen var 13 procent verksamma inom sektorerna bygg- och anläggningsverksamhet respektive transport. Därefter kom sektorn restaurang-, catering- och barverksamhet (10 procent). Branschindelningen avser indelning enligt svensk näringsgrensindelning (SNI) på femsiffernivå.

De nya reglerna gäller alla växa-företag. Konkurrensförhållandena mellan olika växa-företag såväl som företag utan växa-stöd blir därmed oförändrade jämfört med i dag.

Växa-stödet infördes för att minska den initiala kostnaden att anställa en första person i enmansföretag i syfte att åstadkomma en lindring av de förhållanden i samband med nyanställning som enmansföretag kan uppleva som negativa. Utgångspunkten för de föreslagna reglerna är att så långt som möjligt upprätthålla detta syfte. Den månatliga ansöknings- och återbetalningsprocessen syftar till att säkerställa att arbetsgivare som är små sett till antalet anställda även framöver kan använda växa-stödet i syfte att sänka sina anställningskostnader i nära anslutning till betalningen av arbetsgivaravgifterna. På så sätt minimeras de negativa konsekvenser för företagets likviditet som annars kunde uppstå.

Växa-stödet riktas till små företag och förslaget är därför i den mån det är möjligt utformat med särskild hänsyn till små företags förutsättningar.

Administrativa kostnader

Den omständighet att arbetsgivaren kommer att behöva ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift, i stället för att som i dag ansöka om nedsättningen i arbetsgivardeklarationen, kommer innebära att de administrativa kostnaderna för företagen ökar.

Under 2024 fick i genomsnitt ca 3 300 företag växa-stöd varje månad. I den statistik som Skatteverket publicerar i sin statistikportal är det inte möjligt att avgöra om ett företag får nedsatta arbetsgivaravgifter för en eller två anställda, utan enbart om företaget får nedsättningen eller inte. Samma ansökan om återbetalning kan avse både en som två anställda. Skillnaden i administration mellan att ansöka om återbetalning för en eller två personer bedöms emellertid vara liten och beräkningen av de ökade administrativa kostnaderna utgår därför från att antalet ansökningar per månad kommer uppgå till 3 300.

Ansökan om återbetalning ska, utöver information om vilka anställda ansökan avser och uppgifter som Skatteverket anser nödvändiga för att fullgöra sin kontrollskyldighet, innehålla uppgifter om andra stöd av mindre betydelse som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren (avsnitt 4.14). Företag som får stöd av mindre betydelse behöver dock redovisa och administrera sådana stöd redan i dag. Ansökan ska också innehålla uppgift om verksamhetsområde på Nace-gruppnivå, en uppgift som är ny för företagen att ange.

För att bedöma hur företagens administrativa kostnader påverkas av förslaget används den metod som Tillväxtverket rekommenderar (se Ekonomiska effekter av nya regler – Så beräknar du företagens kostnader). Huvuddelen av de uppgifter som ska anges i ansökan är sådana som företagen redan i dag bör ha tillgång till på ett effektivt sätt. Några uppgifter är emellertid nya. Den omständighet att en ansökan om återbetalning måste göras för att få växa-stöd innebär att företagen får ett nytt löpande arbetsmoment. Kostnaden för att göra ansökan uppskattas till ca 125 kronor per företag och månad. Beräkningen baseras på att det tar 20 minuter att göra ansökan och att arbetet utförs av en person med 35 700 kronor i månadslön (avser en ekonomiassistent i privat sektor). Förslaget innebär att den administrativa kostnaden för växa-företagen sammanlagt beräknas öka med ca 5 miljoner kronor per år. Bedömningen av den administrativa kostnaden är gjord på en aggregerad nivå och syftar till att beskriva kostnaderna i genomsnitt mellan företag och över tid. För vissa företag är kostnaderna högre och för andra lägre. Kostnaderna kan också vara högre initialt, men sjunka över tid.

9.1.3 Övriga effekter

Eftersom förslaget inte ändrar förutsättningarna att få växa-stöd bedöms förslaget inte ha några konsekvenser för enskilda, inkomstfördelningen, den ekonomiska jämställdheten eller sysselsättningen.

Förslaget bedöms inte påverka kommuner och regioner. I avsnitt 9.5 redogörs för effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar.

9.2 Förändringar i de regionala avdragen från socialavgifterna

Förslaget i avsnitt 5.2 i denna promemoria, att göra det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna förenligt med den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER), innebär att vissa branscher kommer att exkluderas från stödet, samtidigt som vissa andra branscher inkluderas i stödet. Motsvarande anpassning föreslås ske av det regionala avdraget från egenavgifterna (se avsnitt 5.3).

Totalt får ca 12 300 företag det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna och ca 5 000 enskilda näringsidkare det regionala avdraget från egenavgifterna. Dessa företag finns i det stödområde som definieras i den s.k. stödområdeslagen. Detta stödområde omfattar totalt 37 kommuner i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands, Västernorrlands, Gävleborgs, Dalarnas och Värmlands län. I detta stödområde ingår också vissa församlingar och andra mindre geografiska områden i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Dalarnas län.

Gemensamt för de föreslagna justeringarna av båda stöden är att företag inom jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksnäringarna kommer att inkluderas i stöden och att företag med verksamhet inom stålsektorn, kolsektorn, och företag vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller som bedriver viss koncernintern verksamhet kommer att exkluderas från stöden. Därutöver föreslås en lagstadgad uppgiftsskyldighet för mottagarna av de två stöden.

9.2.1 Offentligfinansiella effekter

De regionala avdragen från arbetsgivaravgifterna uppgick totalt till ca 630 miljoner kronor under 2024. Att vissa företag exkluderas från avdraget beräknas minska nedsättningarna med ca 35 miljoner kronor. Att vissa nya branscher inkluderas i avdraget beräknas öka nedsättningarna med omkring 15 miljoner kronor per år. De regionala avdragen av egenavgifterna uppgick till totalt ca 60 miljoner kronor under 2023. Att vissa företag exkluderas från avdraget beräknas minska nedsättningarna med ca 2 miljoner kronor. Samtidigt bedöms nedsättningarna att öka med omkring 20 miljoner kronor till följd av att nya branscher omfattas. De offentligfinansiella effekterna av justeringarna i de två stöden är därmed små och beräknas därmed sammantaget att ta ut varandra. Kommunsektorns finanser påverkas inte av åtgärderna.

9.2.2 Effekter för företag i stödområdet som betalar arbetsgivaravgifter

Anpassning av vilka branscher som får stödet

Totalt bedöms ca 600 företag att exkluderas från det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna till följd av förslaget. De företag som inte längre kommer att vara berättigade avdraget går miste om en nedsättning av arbetsgivaravgifterna med upp till 85 200 kronor per år. I genomsnitt var

nedsättningen drygt 50 000 kronor 2024 bland de företag som bedöms kommer exkluderas från stödet, enligt uppgifter från Skatteverkets statistikportal.

De verksamheter som inte kan få del av regionalt driftstöd i enlighet med den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER) anges på detaljerad nivå i förordningen och identifieras i vissa delar med Eurostats statistiska näringsgrensindelning (Nace). Denna indelning är på relevanta nivåer identisk med standarden för svensk näringsgrensindelningen (SNI). De undantagna verksamheterna inom brunkols- och kolsektorerna bedöms sammanfalla med SNI-grupp 5, kolutvinning. Stödmottagare i denna bransch saknas. Antalet företag som erhåller stödet och är verksamma inom stålframställning (SNI-grupp 24) och tillverkning av metallvaror utom maskiner och apparater (SNI-grupp 25) uppgår till totalt ca 230. Statistik som motsvarar exakt de exkluderade verksamheterna inom stålsektorn saknas. Antalet 230 bedöms därför vara den övre gränsen för antalet företag som exkluderas från stödet med verksamhet inom stålsektorn. Inom finans- och försäkringsverksamhet (SNI-grupp 64–66) bedöms ett 50-tal företag exkluderas från stödet. Därutöver beräknas ca 300 företag med verksamhet som utövas av huvudkontor och med konsulttjänster som riktar sig till företag (SNI-grupp 70) exkluderas från stödet (i SNI-grupp 70 exkluderas dock inte 70.21, dvs. sådana konsulttjänster till företag som avser PR och kommunikation). Av de företag som mister stödet beräknas ca 75 procent vara företag med 1–4 anställda, 18 procent företag med 5–19 anställda, medan resterande 7 procent av företagen har 20 eller fler anställda.

Breddningen av stödet till att även omfatta jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksnäringarna beräknas öka antalet mottagare av stödet med ca 350 företag. Dessa företag kommer att ha rätt till avdrag från arbetsgivaravgifterna med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst 7 100 kronor per månad, dvs. högst 85 200 kronor per år, på det sätt som anges i nuvarande reglering. Den absoluta merparten av dessa företag (ca 330) finns inom jordbrukssektorn och övriga inom fiske. Av dessa har uppskattningsvis 65 procent 1–4 anställda, 20 procent 5–9 anställda och resterande 15 procent minst 10 anställda.

Utökad uppgiftsskyldighet

För de företag som får det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna föreslås en lagstadgad uppgiftsskyldighet införas i arbetsgivardeklarationen (se förslagets innebörd i avsnitt 5.2 och författningskommentarer i avsnitt 10.6). Skyldigheten består bl. a. i att lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats under året. Skyldigheten föreslås även omfatta övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till avdraget från arbetsgivaravgifterna. Det kan t.ex. avse uppgifter om arbetsgivarens arbetskostnader.

Den tillkommande uppgiftsskyldigheten innebär en ökad administrativ börda för de företag som får del av stödet. Det tillkommande arbetsmomentet består i första hand att ta fram information om andra stöd som företaget har mottagit, vilka stödbelopp det rör sig om och eventuella andra uppgifter som Skatteverket kräver in. Det är svårt att på förhand bedöma omfattningen av detta tillkommande arbetsmoment. Det kommer dock i

stor utsträckning att röra sig om en engångsåtgärd för de flesta berörda företagen. När de uppgifter som ska lämnas väl har tagits fram, kommer i många fall samma information kunna lämnas återkommande i de månatliga arbetsgivardeklarationerna. För företag som inte har mottagit några andra driftstöd kommer det tillkommande arbetsmomentet att vara mindre i omfattning än för företag som har mottagit andra driftsstöd. En grov uppskattning är att uppgiftsskyldigheten ger upphov till ett tillkommande arbetsmoment på i genomsnitt 2 arbetstimmar per år och företag bland de företag som är berättigade till avdraget. Med samma kostnadsantaganden som i avsnitt 9.1, rör det sig således om ca 750 kronor i tillkommande administrativa kostnader per år och företag, där vissa företags kostnader kommer att vara väsentligt mindre och andra företags kostnader något större än så. För de uppskattningsvis 12 000 berörda företagen, totalt sett, skulle det därmed röra sig om administrativa kostnadsökningar på i storleksordningen 9 miljoner kronor.

9.2.3 Effekter för enskilda näringsidkare i stödområdet som betalar egenavgifter

Anpassning av vilka branscher som får stödet

Enligt förslaget i denna promemoria ska det regionala avdraget från egenavgifterna även fortsättningsvis utgöra ett s.k. stöd av mindre betydelse (de minimis-stöd). En justering i regleringen av vilka branscher som omfattas av avdraget föreslås dock, så att avdraget även fortsättningsvis omfattar näringsidkare i samma branscher som det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna.

Justeringen bedöms innebära att ungefär 130 av de ca 4 800 enskilda näringsidkarna som får det regionala avdraget från egenavgifterna går miste om avdraget. Avdraget uppgår till 10 procent av avgiftsunderlaget upp till 180 000 kronor per år, dvs. högst 18 000 kronor per år. I genomsnitt var avdraget under 2023 ca 12 000 kronor enligt uppgifter i Statistiska Centralbyråns inkomst- och taxeringsregister. Drygt hälften av de näringsidkare som går miste om avdraget bedöms finnas i stålsektorn (SNI-grupp 25) och de flesta resterande näringsidkare inom konsultverksamhet (SNI-grupp 70.22).

Utökningen av stödet till att omfatta jordbruk, fiskeri och vattennäringen beräknas innebära att omkring 1 400 enskilda näringsidkare inom jordbruk och ett 20-tal näringsidkare inom fiskeri får ta del av avdraget.

Justeringarna av vilka branscher som omfattas av avdraget påverkar delägare i handelsbolag på samma sätt som enskilda näringsidkare. Delägarna i handelsbolag som påverkas av förslaget är få och ingår i den statistik och de bedömningar som redovisas ovan.

Utökad uppgiftsskyldighet

Även enskilda näringsidkare (och fysiska personer som är delägare i handelsbolag) föreslås bli skyldiga att lämna ytterligare uppgifter till Skatteverket. I detta fall rör det sig om ytterligare uppgifter i den årliga inkomstdeklarationen som Skatteverket behöver, dels för att kunna

bedöma att avdraget uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse, dels för att registrera stödåtgärden. Det avser t.ex. uppgifter om övriga stöd av mindre betydelse som personen mottagit, uppgifter om andra företag som den personen är i intressegemenskap med samt uppgift om verksamhetsområde på Nace-gruppnivå (se avsnitt 5.3 och författningskommentar i avsnitt 10.6).

På motsvarande sätt som för företag som får det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna, kommer den tillkommande uppgiftsskyldigheten att innebära en ökad administrativ börda för de enskilda näringsidkare som får avdraget från egenavgifterna. I detta fall rör det sig dock bara om ett tillkommande arbetsmomentet i samband med den årliga inkomst-deklarationen. Det rör sig om att ta fram information om det eller de andra stöd som näringsidkaren har mottagit, vilka stödbelopp det rör sig om och eventuella andra uppgifter som Skatteverket kräver in. Det är även i detta fall svårt att på förhand bedöma omfattningen av detta tillkommande arbetsmoment. En grov uppskattning är att uppgiftsskyldigheten ger upphov till ett tillkommande arbetsmoment på 1–2 arbetstimmar per år och näringsidkare bland de drygt 6 000 näringsidkare som beräknas bli berättigade till avdraget efter regeländringen.

9.2.4 Övriga effekter

Syftet med stödet är att stimulera småföretagandet och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna med bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad och sämre tillgång till service (se avsnitt 3.2.2).

Företag som exkluderas från avdraget från arbetsgivaravgifterna kommer, allt annat lika, att få en ökning av sina personalkostnader, vilket kommer att påverka dessa företags konkurrenssituation och lönsamhet negativt. Detta kan i sin tur i viss mån påverka viljan negativt att starta och driva företag i de berörda branscherna i dessa geografiska områden. På motsvarande sätt blir det, allt annat lika, något mindre lönsamt för enskilda näringsidkare att bedriva verksamhet i de branscher som exkluderas från stödet. Effekten av att exkluderas från möjligheten att ta del av stödet kommer vara kännbar för det enskilda företaget och den enskilde näringsidkaren. Mot bakgrund av att det rör sig om relativt få företag som mister stödet (ca 5 procent för avdraget från arbetsgivaravgifterna och ca 3 procent för avdraget från egenavgifterna), bedöms inte näringslivet som helhet att påverkas i stödområdet. I de branscher till vilket stöden utökas (dvs. jordbruk, fiskeri och vattenbruk) kommer effekterna att vara de omvända vad gäller konkurrenssituation och lönsamhet.

Förändringarna i stöden bedöms inte ha några övriga effekter i nämnvärd omfattning.

9.3 Förändringar av den regionala skattereduktionen för fysiska personer

9.3.1 Offentligfinansiella effekter

Förslaget i avsnitt 6 innebär en viss utökad uppgiftsskyldighet för de personer som har företag vars resultat de själva beskattas för och som i övrigt uppfyller villkoren för den regionala skattereduktionen. Förslaget som sådant påverkar inte vilka individer som är berättigade skattereduktionen. Den utökade uppgiftsskyldigheten bedöms heller inte innebära att fler personer nekas skattereduktionen jämfört med idag. Förslaget bedöms därför inte ha någon effekt på de offentliga finanserna.

9.3.2 Effekter för individer

För beskattningsåret 2023 erhöll ca 815 000 personer den regionala skattereduktionen. De allra flesta av dessa personer erhöll den maximala skattereduktionen på 1 675 kronor. Som konstateras ovan, påverkar förslaget i denna promemoria inte vilka personer som är berättigade skattereduktionen, utan innebär endast att en uppgiftsskyldighet införs för personer som har företag vars resultat de själva beskattas för och som i övrigt uppfyller villkoren för den regionala skattereduktionen.

Bland de 815 000 personer som erhöll skattereduktionen, deklarerade ca 112 000 personer inkomst eller underskott av näringsverksamhet för 2023. Dessa inkomster och underskott är hänförliga till både aktiv och passiv näringsverksamhet och till både enskild näringsverksamhet och deläggande i handelsbolag. Detta är en indikator på hur många individer som i någon grad kan komma att påverkas av den föreslagna utvidgningen av uppgiftsskyldigheten. Det kan finnas ytterligare enskilda näringsidkare eller delägare i handelsbolag som berörs, men som inte deklarerade inkomst eller underskott relaterade till näringsverksamhet under 2023. De 112 000 personerna har verksamheter i vitt skilda branscher, men flest finns i skogsbranschen (47 procent), jordbruk (17 procent) och inom bygg- och anläggningsverksamhet (6 procent).

Den utökade uppgiftsskyldigheten innebär att dessa individer ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att skattereduktionen uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse och för att kunna registrera stödåtgärden. Motsvarande skyldighet finns i stor utsträckning redan med nuvarande regler. I nuvarande regler finns dock en beloppsgräns som innebär att så länge eventuella andra stöd av mindre betydelse som har mottagits de senaste tre åren sammanlagt understiger 150 000 kronor, behöver uppgifter inte lämnas. Beloppsgränsen föreslås nu slopas med konsekvensen att alla former av stöd av mindre betydelse, oavsett belopp, ska redovisas. Därtill tillkommer en skyldighet att lämna uppgifter för att Skatteverket ska kunna registrera stödåtgärden.

De individer som i första hand påverkas är de enskilda näringsidkare som får skattereduktionen och som får eller har fått stöd av mindre betydelse med sådana belopp att de hittills inte har behövt redovisas i inkomstdeklarationen. Uppgifter ska nu lämnas om dessa stöd. De

uppgifter som ska lämnas torde i de flesta fall vara känd information för individen, vilket talar för att åtagandet att sammanställa och redovisa uppgifterna i de flesta fall är litet, dvs. någon enstaka timmes arbete per år. För individen som har mottagit många små stöd kan det röra sig om en något större tidsåtgång.

I övrigt bedöms åtgärden inte ha några nämnvärda effekter.

9.4 Informationsbehov och utvärdering av åtgärderna

Regeländringarna föranleder behov av informationsinsatser till de olika målgrupperna från i första hand Skatteverket (se även avsnitt 9.5). Företag som i dag får växa-stöd behöver få information om de nya förfarandereglererna. Därtill behöver informationen uppdateras i sammanhang som redogör för möjligheterna att få växa-stöd. Avseende förändringarna i det regionala avdraget från arbetsgivaravgifterna behöver information nå ut att företag i vissa branscher inte längre är berättigade avdraget, samtidigt som det faktum att vissa företag som tidigare inte varit berättigade stödet nu kommer att bli det. Även den utökade uppgiftsskyldigheten behöver informeras om till de företag som är berättigade stödet. Ett motsvarande informationsbehov uppstår gentemot enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag i stödområdet. Även den uppgiftsskyldighet som åläggs vissa individer som får den regionala skattereduktionen behöver informeras om. Några speciella informationsinsatser utöver detta bedöms inte krävas. De överväganden som gjorts angående tidpunkten för ikraftträdande för de olika regeländringarna redogörs för i avsnitt 4.15, 5.4 och 6.2.

Förslagen som framförs i denna promemoria bedöms över lag inte vara av den art att de behöver utvärderas utöver sådana utvärderingar som kontinuerligt görs för att utveckla och effektivisera administrativa processer. Det går att utvärdera åtgärderna bl. a. genom att studera om nyttjandet av växa-stödet påverkas av den ökade administrativa bördan och om förändringarna i vilka som får del av det regionala avdraget från socialavgifterna överensstämmer med bedömningarna som redovisas i denna promemoria. Sådan utvärdering skulle kunna ske omkring tre år efter reglernas ikraftträdande, så att utvärderingen kan baseras på statistik för åtminstone två beskattningsår.

9.5 Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar

Förslaget om att utforma växa-stödet som en rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter innebär att Skatteverket behöver utveckla it-system för förfarandet. Arbetsgivarens ansökan ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär och Skatteverket behöver it-stöd för ärendehantering och kontroll. Kostnaderna för it-utvecklingen beräknas till ca 20 miljoner kronor. It-utvecklingen kommer att behöva göras inom snäva tidsramar och myndighetens planerade it-utveckling innevarande år kommer att

påverkas. Skatteverket kommer också att behöva informera berörda arbetsgivare om det nya förfarandet. Kostnaderna för informationsinsatser beräknas till 1 miljon kronor. Skatteverkets arbete med bedömning av ansökan, kontroller inför och efter beslut samt omprövningar kommer att öka. Skatteverket beräknar kostnaderna till 4 miljoner kronor årligen.

Regelförändringarna som föreslås för det regionala avdraget från socialavgifter och skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden innebär att Skatteverket behöver anpassa formulär och information. Ändringarna kommer att ingå i den anpassning som årligen görs på grund av ny eller förändrad lagstiftning.

Skatteverket ska fr.o.m. den 1 januari 2026 se till att information om beviljat stöd av mindre betydelse registreras i ett centralt register på nationell nivå eller unionsnivå (artikel 6.1 i förordning (EU) 2023/2831). Både det nya it-systemet för växa-stödet och de befintliga it-stöd för det regionala avdraget från socialavgifter och skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden behöver byggas ihop med det centrala registret så att informationen kan lämnas. Avsikten är att överföringen av information på sikt ska vara automatiserad.

Utgångspunkten är att tillkommande kostnader kan hanteras inom Skatteverkets befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen i denna promemoria bedöms inte påverka måltillströmningen till de allmänna förvaltningsdomstolarna.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift för ersättning som utges till den första och andra personen som anställs i ett växa-företag.

Paragrafen anger vilka avgifter som berörs av lagen.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980).

I lagen används ord och uttryck som också används i inkomstskattelagen (1999:1229) och socialavgiftslagen (2000:980). Genom en uttrycklig bestämmelse i lagen klargörs att ord och uttryck i dessa lagar har samma betydelse i denna lag.

Rätt till återbetalning

3 § En arbetsgivare som har utgett avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag under förutsättning att

1. arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften avser ersättning som arbetsgivaren har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024, och

2. arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för ett växa-företag

a) enligt 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a,

b) enligt 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b, eller

c) enligt först 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b.

Paragrafen anger i vilka fall rätt till återbetalning föreligger.

Av paragrafen framgår att bestämmelserna om rätten till återbetalning för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift gäller under förutsättning att arbetsgivaren har utgett avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen (2000:980) och ett antal övriga villkor är uppfyllda. I första punkten anges att för rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften krävs att avgifterna avser ersättning som en arbetsgivare har gett ut till en person som har anställts i näringsverksamheten efter den 30 april 2024.

För att arbetsgivaren ska ha rätt till återbetalning av avgifter krävs enligt andra punkten att arbetsgivaren sedan den 1 januari 2024 eller sedan verksamheten påbörjades och fram till dess att anställningen påbörjas har uppfyllt villkoren för att vara ett växa-företag enligt 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a, dvs. inte har haft några anställda.

Arbetsgivaren har enligt andra punkten b rätt till återbetalning av avgifter om det under motsvarande period har funnits högst en arbetstagare i näringsverksamheten, dvs. att villkoren för ett växa-företag enligt 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b är uppfyllda. Andra punkten b är inte tillämplig om arbetsgivaren under perioden har en arbetstagare som avslutar sin anställning. Detta gäller även om den som avslutar sin anställning omedelbart ersätts av någon annan.

Arbetsgivaren har enligt andra punkten c rätt till återbetalning av avgifterna enligt lagen om arbetsgivaren vid inledningen av kvalificeringsperioden inte har några arbetstagare alls men under denna period anställer en arbetstagare. För att punkten ska vara tillämplig krävs således att arbetsgivaren under hela kvalificeringsperioden uppfyller villkoren för ett växa-företag, först enligt 4 § första stycket 1 a, 2 a eller 3 a och därefter enligt 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b. När arbetsgivaren under kvalificeringsperioden har anställt en person ska det vara samma person som gör att arbetsgivaren uppfyller 4 § första stycket 1 b, 2 b eller 3 b i slutet av denna period. I likhet med vad som gäller för punkten b är punkten c inte tillämplig om arbetsgivaren under kvalificeringsperioden anställer en person och under denna period ersätter denne med en annan person.

Följande exempel illustrerar tillämpningen av de tre punkterna. Om en arbetsgivare t.ex. inte har några anställda under perioden 1 januari 2024–31 december 2024 och anställer sin första arbetstagare den 1 januari 2025

ska rätten till återbetalning prövas enligt andra punkten a. Om en arbetsgivare har en arbetstagare under samma period och anställer ytterligare en arbetstagare den 1 januari 2025 ska rätten till återbetalning av avgifterna som avser ersättning till den andra anställda prövas enligt andra punkten b. Saknar en arbetsgivare anställda under exempelvis perioden 1 januari–31 maj 2024 och anställer en person den 1 juni 2024 och därefter ytterligare en person den 1 januari 2025 ska rätten till återbetalning av avgifterna för ersättning till den andra anställda prövas enligt andra punkten c. Om det i stället antas att arbetsgivaren i det senaste exemplet anställer den första personen den 1 januari 2025 och den andra personen den 1 februari 2025 gäller följande. I förhållande till den första personen löper kvalificeringsperioden från den 1 januari 2024 fram till anställningen den 1 januari 2025 och arbetsgivaren måste under denna period uppfylla villkoren enligt andra punkten a. I förhållande till den andra personen löper kvalificeringsperioden från den 1 januari 2024 fram till anställningen den 1 februari 2025 och arbetsgivaren måste under denna period uppfylla villkoren enligt andra punkten c.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

4 § Med ett växa-företag avses i denna lag

1. en fysisk person som bedriver aktivt näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldig att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen (2000:980), eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare,

2. ett aktiebolag som bedriver rörelse och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare, och

3. ett handelsbolag med högst två delägare som bedriver aktiv näringsverksamhet och under tidsperioden som avses i 3 §

a) inte har varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på ersättning till arbetstagare enligt socialavgiftslagen, eller

b) har haft en sådan skyldighet som avses i a men för ersättning till högst en arbetstagare.

Vid bedömningen av om växa-företaget har haft en sådan avgiftsskyldighet som avses i första stycket ska det bortses från sådana ersättningar till en och samma person som under tidsperioden som avses i 3 § uppgår till högst 5 000 kronor.

Paragrafen definierar vad som avses med ett växa-företag.

Av första stycket 1 a och b framgår att en enskild näringsverksamhet där verksamheten bedrivs aktivt kan vara ett växa-företag om det för arbetsgivaren under kvalificeringstiden enligt 3 § inte har förelegat någon skyldighet att betala arbetsgivaravgifter på förvärvsinkomster eller att en sådan skyldighet har förelegat men till högst en arbetstagare. Med aktiv näringsverksamhet avses enligt 2 kap. 23 § inkomstskattelagen (1999:1229) en verksamhet i vilken den som är skattskyldig för verksamheten har arbetat i inte oväsentlig omfattning.

Av första stycket 2 a och b följer att ett aktiebolag som bedriver rörelse kan betraktas som ett växa-företag om det under kvalificeringsperioden enligt 3 § inte har haft någon skyldighet att betala arbetsgivaravgifter på

vissa förvärvsinkomster eller att det har förelegat en sådan skyldighet men till högst en arbetstagare. Uttrycket rörelse används i den betydelse det ges i 2 kap. 24 § inkomstskattelagen.

Av *första stycket 3 a och b* följer att ett handelsbolag under kvalificeringsperioden i 3 § inte får ha varit skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på utgiven ersättning eller har haft en sådan skyldighet till högst en arbetstagare samt att bolaget inte får ha haft fler än två delägare för att utgöra ett växa-företag. För rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifterna enligt denna lag är kravet att bolaget ska bedriva aktiv näringsverksamhet uppfyllt redan i och med att en av delägarna uppfyller detta krav. Enligt definitionen i 1 kap. 3 § lag (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag föreligger ett enkelt bolag om två eller flera har avtalat att utöva verksamhet i bolag utan att handelsbolag föreligger. Det innebär att rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifterna inte omfattar anställningar i enkla bolag.

Enligt *andra stycket* ska vid bedömningen av om avgiftspliktig ersättning getts ut bortses från belopp som getts ut under kvalificeringsperioden och som inte överstiger 5 000 kronor till en och samma person. Innebörden av denna regel är att ett företag kan komma ha rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter även om det gett ut ersättning till personer som utfört tillfälliga uppdrag och som inte har varit godkända för F-skatt.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

5 § Ett företag som bedriver verksamhet utomlands är ett växa-företag om det uppfyller villkoren i 4 § och i den utländska verksamheten inte har utgett ersättning, eller har utgett ersättning till högst en arbetstagare, som skulle ha medfört en skyldighet att betala arbetsgivaravgifter om ersättningen hade utgetts för arbete i Sverige.

Paragrafen anger hur verksamhet bedriven utomlands ska behandlas vid bedömningen av om ett företag är ett växa-företag.

Av bestämmelsen följer att arbetstagare i andra länder likställs med arbetstagare i Sverige vid tillämpning av 4 §. Av 5 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) framgår att i det fall arbetsgivare ingått ett avtal med arbetstagaren om att denne ska fullgöra arbetsgivarens skyldigheter i fråga om redovisning och betalning av arbetsgivaravgifter på ersättningen, ska sådant avtal gälla om arbetsgivaren saknar sådant fast driftställe som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229). Sådant avtal befriar dock inte arbetsgivaren från sina skyldigheter om arbetstagaren inte fullgör sina skyldigheter.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

6 § Vid tillämpning av 4 och 5 §§ ska ersättning till en person som direkt eller indirekt äger andelar i aktiebolaget eller är närstående till en sådan person inte beaktas om sådan ersättning har utgetts till högst en person i bolaget.

Paragrafen reglerar hur ersättning som utges till en delägare i bolaget eller närstående till delägaren påverkar bedömningen om ett företag är ett växa-företag.

Bestämmelsen innebär att även ett aktiebolag som har varit skyldigt att betala avgifter på grund av ersättning till två anställda i vissa fall kan vara ett växa-företag. Det förutsätter att en av de anställda också är delägare i bolaget eller närstående till delägaren. Ersättning till en sådan person ska alltså inte beaktas vid bedömningen av om aktiebolaget uppfyller villkoren för ett växa-företag enligt 4 och 5 §§. Ett aktiebolag som har haft en skyldighet att betala avgifter på grund av ersättning till tre eller fler arbetstagare kan aldrig vara ett växa-företag eftersom denna paragraf bara kan tillämpas på ersättning till endast en person som är delägare i ett aktiebolag eller närstående till delägaren.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

7 § Rätt till återbetalning gäller för arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och löneavgift på ersättning som utgetts till en anställd i ett växa-företag under förutsättning att

1. avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

2. anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka.

Rätten till återbetalning gäller endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 35 000 kronor per kalendermånad och ska som längst omfatta 24 månader i följd.

Paragrafen reglerar innebörden av återbetalningsrätten och anger vilka avgifter en arbetsgivare har rätt att få återbetalda.

Av *första stycket* framgår att rätten till återbetalning omfattar arbetsgivaravgifter, med undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften. I praktiken innebär det att arbetsgivaren endast kommer att behöva stå kostnaden för ålderspensionsavgiften om 10,21 procent på den ersättning som ges till den första och andra personen som anställs i näringsverksamheten.

Av *punkt 1* framgår att arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften ska ha redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) för att arbetsgivaren ska ha rätt till återbetalning. Det innebär att en arbetsgivare inte kan få återbetalning av sådana avgifter som inte har deklarerats. Om en arbetsgivare t.ex. har rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter för ersättning som ges ut till en person som arbetar med forskning eller utveckling innebär detta att nedsättningen kommer att påverka de arbetsgivaravgifter som arbetsgivaren deklarerar i sin arbetsgivardeklaration för den aktuella redovisningsperioden. Det kommer i sin tur att påverka rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter enligt denna lag. Återbetalningsrätten kommer att omfatta den del av arbetsgivaravgifterna som kvarstår efter nedsättningen, men kan aldrig omfatta ålderspensionsavgiften. Om arbetsgivaren har rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter på ett sådant sätt att endast ålderspensionsavgiften ska betalas för den utgivna ersättningen innebär detta att arbetsgivaren inte kommer att kunna beviljas återbetalning enligt denna lag. Om en arbetsgivare som har rätt till återbetalning av avgifter för två personer anställer flera än två och att de första ersättningarna ges ut samma dag. Rätten till återbetalning kan endast utnyttjas för arbetsgivaravgifter och allmän avgift som avser ersättning till två av dessa nyanställda. De två personer som arbetsgivaren har bedömt

som de två första anställda ska även kommande månader anses som första och andra anställd. Rätten till återbetalning gäller inte arbetsgivaravgifter som avser ersättningar till personer som anställs utöver dessa två eftersom företaget vid dessa anställningar inte uppfyller villkoren i 4 § för ett växa-företag.

Enligt *punkt 2* krävs för rätt till återbetalning för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift på ersättning till en anställd i ett växa-företag att anställningsavtalet avser en anställning på minst tre månader i följd och omfattar en arbetstid på minst 20 timmar per vecka.

Rätten till återbetalning av avgifter gäller enligt *andra stycket* endast avgifter som avser den del av löneunderlaget som inte överstiger 35 000 kronor per kalendermånad. Rätten till återbetalning av avgifter gäller bara avgifter som avser ersättning för de 24 första månaderna av anställningen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5 och 4.6.

8 § Bestämmelserna i 7 § gäller inte

1. växa-företag enligt 4 § 1 om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till arbetsgivaren,

2. växa-företag enligt 4 § 2 och 3

a) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställd i en annan näringsverksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits av samma arbetsgivare eller någon närstående till en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger del i växa-företaget, eller

b) om anställningen avser en person som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är delägare eller företagsledare i växa-företaget enligt bestämmelserna i 56 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller närstående till en sådan person.

Paragrafen anger vilka anställningar i ett växa-företag som inte kan leda till rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

I *första punkten* anges vilka begränsningar som gäller för anställningar i växa-företag enligt 4 § 1, dvs. enskilda näringsidkare. Återbetalningsrätten av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift omfattar inte avgifter som avser ersättning till personer som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställda i en annan verksamhet som direkt eller indirekt bedrivits av arbetsgivaren eller någon närstående till denne. Det är alltså inte möjligt att flytta anställda mellan verksamheter inom samma närståendekrets och på så sätt få rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter eller förlänga perioden för återbetalning. Med indirekt bedriven verksamhet avses t.ex. att verksamheten bedrivs i ett fåmansföretag.

I *andra punkten* anges vilka begränsningar som gäller anställningar i växa-företag enligt 4 § 2 eller 3, dvs. aktiebolag eller handelsbolag.

Enligt *andra punkten a* ska lagens regler om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift inte tillämpas på avgifter som avser ersättning till personer som under kalenderåret eller något av de tre föregående kalenderåren är eller har varit anställda i en annan verksamhet som, direkt eller indirekt, bedrivs eller har bedrivits, av samma

arbetsgivare eller någon som är närstående till en fysisk person som direkt eller indirekt äger del i växa-företaget. Det ska alltså inte vara möjligt att genom att flytta anställda mellan verksamheter inom samma närstående-krets.

Enligt *andra punkten b* omfattas inte avgifter som avser ersättningen till anställd som är delägare och företagsledare eller närstående till en sådan person av rätten till återbetalning av avgifterna. Hänvisningen till inkomstskattelagen (1999:1229) innebär att rätten till återbetalning inte omfattar avgifter som avser ersättning till en anställd som direkt eller indirekt innehar andelar i ett växa-företag som utgör fåmansföretag eller fåmans-handelsbolag. Motsvarande gäller avgifter som avser ersättning till en anställd som är företagsledare i ett växa-företag, dvs. en person som på grund av eget eller närståendes innehav och sin egen ställning i företaget har väsentligt inflytande i företaget. Avgifter som avser ersättning som ges till en anställd som är närstående till delägare eller företagsledare i företaget omfattas inte heller av rätten till återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen. Begreppet närstående används i den betydelse det ges i 2 kap. 22 § inkomstskattelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.

9 § Rätten till återbetalning enligt 7 § gäller inte om arbetsgivaren redan i en annan näringsverksamhet har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter och löneavgift enligt denna lag eller har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

Paragrafen anger i vilka fall ett växa-företag är diskvalificerat från rätten att få återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneskatt.

Bestämmelsen innebär att reglerna om rätt till återbetalning av avgifter inte kan tillämpas av arbetsgivare som i en annan näringsverksamhet har utgett ersättning för vilken arbetsgivaren har fått återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för enligt denna lag. Detsamma gäller om arbetsgivaren har utgett ersättning som blivit föremål för särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter i växa-företag eller enligt lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare i en annan näringsverksamhet. Det innebär att om arbetsgivaren tidigare har haft t.ex. en enskild näringsverksamhet och i denna fått växa-stöd i form av nedsättning av arbetsgivaravgifter kan arbetsgivaren inte få återbetalning av arbetsgivaravgifter i senare verksamheter.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.

10 § Företag i intressegemenskap ska ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag.

Med företag i intressegemenskap avses två företag som står under i huvudsak gemensam ledning.

Paragrafen anger vad som gäller för företag i intressegemenskap.

Av paragrafens *första stycke* framgår att företag i intressegemenskap ses som en enda arbetsgivare vid tillämpningen av reglerna om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt denna lag.

I *andra* stycket anges att med företag i intressegemenskap avses två företag, såväl juridiska som fysiska personer, som står under i huvudsak gemensam ledning. Det innebär att det inte är möjligt att starta upp flera bolag och flytta en anställd mellan bolagen för att t.ex. utnyttja rätten till återbetalning under en längre tid än 24 kalendermånader eller för fler än två anställda.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.

11 § Återbetalning enligt denna lag får medges endast om återbetalningen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Av paragrafen framgår att återbetalning av avgifter lämnas som ett stöd av mindre betydelse.

Bestämmelsen innebär att återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift endast får göras om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det gäller bl.a. villkoret att återbetalningen ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt.

I bestämmelsen tillämpas en dynamisk hänvisningsteknik i fråga om kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse.

Överväganden finns i avsnitt 4.8.

12 § Vid bedömningen av om återbetalningen uppfyller villkoren enligt 11 § ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär återbetalning bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Paragrafen anger vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den som begär återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift bedriver verksamhet inom jordbrukssektorn eller fiskeri- och vattenbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet i någon annan sektor.

Av *första punkten* framgår att de villkor som gäller för primärproduktion av jordbruksprodukter ska tillämpas om den som utger ersättning bedriver verksamhet inom denna sektor och inom någon annan sektor. Det innebär t.ex. att återbetalningsbeloppet ska rymmas inom ramen för det individuella taket för jordbrukssektorn.

Av *andra punkten* framgår att den som begär återbetalning och bedriver verksamhet inom primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter

och inom någon annan sektor än primärproduktion av jordbruksprodukter ska de villkor som gäller för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter tillämpas i stället. Det innebär att återbetalningen ska rymmas inom ramen för det individuella taket för fiskeri- och vattenbrukssektorn. Om ett företag t.ex. bedriver verksamhet inom primärproduktion av jordbruksprodukter, primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter samt skogssektorn, så ska villkor och det individuella taket för jordbrukssektorn tillämpas. Om företaget i stället bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom skogssektorn ska villkor om t.ex. det individuella taket för fiskeri- och vattenbrukssektorn tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.

Ansökan om återbetalning

13 § *Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift ska omfatta en period om en kalendermånad.*

Ansökan får tidigast lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ansökan ska lämnas in till Skatteverket inom ett år efter utgången av den kalendermånad ansökan avser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansökan om återbetalning.

I *första stycket* anges att en ansökan om återbetalning ska omfatta en period om en kalendermånad.

I *andra stycket* anges att ansökan tidigast får lämnas in när avgifterna har redovisats i en arbetsgivardeklaration. En arbetsgivare kan alltså inte ansöka om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som inte har redovisats till Skatteverket.

I *tredje stycket* anges att ansökan måste lämnas in inom ett år efter utgången av den kalendermånad som ansökan avser. Detta innebär att en arbetsgivare kan avvakta med att ansöka om återbetalning upp till ett år och vid ansökningstillfället ansöka om återbetalning för flera kalendermånader samtidigt.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

14 § *Ansökan om återbetalning ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär.*

Ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för arbetsgivaren. En ansökan som lämnats för en arbetsgivare som är en juridisk person anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade ansökan saknade behörighet att företräda arbetsgivaren.

Paragrafen innehåller vissa formkrav på ansökan om återbetalning.

I *första stycket* anges att ansökan ska lämnas elektroniskt i ett fastställt formulär. Av förordningen (2025:000) om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag följer att det är Skatteverket som fastställer formuläret. Bestämmelsen innebär att en arbetsgivare t.ex. inte kan skriva ut formuläret och lämna in det i pappersform eller lämna in uppgifterna i ett annat elektroniskt format än vad som beslutats av Skatteverket.

I *andra stycket* finns ett krav på att ansökan ska vara undertecknad av arbetsgivaren eller den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. Bestämmelsen innehåller också en presumptionsregel som innebär att en begäran som lämnas för en arbetsgivare som är en juridisk person anses ha lämnats av arbetsgivaren om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.

15 § *I ansökan om återbetalning ska arbetsgivaren lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att*

- 1. kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till återbetalning, och*
- 2. kunna bedöma att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse..*

Paragrafen innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet för arbetsgivare som ansöker om återbetalning.

I *första punkten* anges att arbetsgivaren ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om arbetsgivaren har rätt till återbetalning. Det kan t.ex. handla om uppgifter om den anställda som mottagit ersättningen som avgifterna avser.

Återbetalning får bara beviljas om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt kommissionens regelverk är uppfyllda, t.ex. att de individuella taken inte överskrids och att beviljade stöd kan registreras i det centrala registret, ska arbetsgivare som ansöker om återbetalning lämna vissa uppgifter till myndigheten.

I *andra punkten* anges därför att arbetsgivaren ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att återbetalningen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Det är t.ex. fråga om uppgifter om andra stöd av mindre betydelse som arbetsgivaren mottagit, t.ex. växa-stöd i form av nedsättning av arbetsgivaravgifter. Det kan också handla om uppgifter om andra företag som arbetsgivaren är i intressegemenskap med. I Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse uppställs också villkor om övervakning och rapportering. I kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse anges t.ex. att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. I förordningen anges också vilka uppgifter som ska registreras. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om berörd sektor, angivet på Nace-gruppnivå.

I förordningen (2025:000) om förfarande vid ansökan om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag regleras närmare vilka uppgifter som ska lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 4.14.

Förfarande, omprövning och överklagande

16 § *I fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), om inte annat följer av 17 och 18 §§.*

I paragrafen anges att i fråga om förfarandet gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de situationer som regleras i 17 och 18 §§. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i skatteförfarandelagen om omprövning och överklagande gäller i fråga om beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. I fråga om fristerna för den enskilde att begära omprövning eller överklaga ett beslut om återbetalning gäller dock bestämmelserna i 17 och 18 §§.

Överväganden finns i avsnitt 4.11.

17 § En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

I paragrafen finns en specialbestämmelse om omprövning av beslut om återbetalning.

Av bestämmelsen framgår att tidsfristen för begäran om omprövning är två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Övervägandena finns i avsnitt 4.13.

18 § Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid överklagande av ett sådant beslut.

I paragrafen finns en specialbestämmelse om överklagande av beslut om återbetalning.

Av bestämmelsen framgår att tidsfristen för ett överklagande är två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Övervägandena finns i avsnitt 4.13.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som utges efter den 31 december 2025.

3. Arbetsgivare som den 31 december 2025 har varit berättigad till särskild beräkning enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag under kortare period än 24 månader i följd har rätt till återbetalning av avgifter enligt denna lag under den kvarvarande perioden. Den sammanlagda perioden som en arbetsgivare beviljas den särskilda beräkningen enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter till växa-företag och återbetalning enligt denna lag för samma anställda får inte vara längre än 24 månader i följd.

Avser avgifterna ersättning till en person som anställts i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 gäller rätten till återbetalning enligt 7 § endast avgifter som avser ersättning till den anställda upp till högst 25 000 kronor per kalendermånad.

Av första punkten framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Av andra punkten att den tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser ersättning som utges efter ikraftträdandet.

I *tredje punkten* regleras vad som gäller för arbetsgivare som har kvalificerat sig för nedsättning av arbetsgivaravgifter för ersättning till en första och andra anställda i näringsverksamheten enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag och som inte har hunnit utnyttja nedsättningen under högst 24 månader. Dessa arbetsgivare har rätt till återbetalning av arbetsgivaravgifter, men undantag för ålderspensionsavgiften, och allmän löneavgift enligt denna lag under den kvarvarande perioden. Det innebär att en arbetsgivare som haft rätt till nedsättning av arbetsgivaravgifter enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag för ersättning som utgetts under perioden den 1 juli – 31 december 2025 (dvs. under sex kalendermånader) har rätt att få återbetalning av arbetsgivaravgifter, men undantag för ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften för avgifter som avser ersättning som utges under perioden den 1 januari 2026–31 juni 2027 (dvs. under 18 kalendermånader). Nedsättningen av avgifterna och återbetalningen av avgifterna ska avse en löpande period som inte får vara längre än 24 månader totalt. Nedsättningen av avgifterna och återbetalningen av avgifterna ska också avse en och samma anställd. Det är inte möjligt för arbetsgivaren att säga upp den person som nedsättningen av avgifterna har avsett och ha rätt till återbetalning av avgifterna för en ny person, även om den första personen varit anställd i verksamheten kortare tid än 24 månader.

Enligt övergångsbestämmelser till lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag kan en arbetsgivare som anställt en person i näringsverksamheten före den 1 maj 2024 få en nedsättning av avgifterna, men endast för den del av lönesumman som inte överstigen 25 000 kronor per månad. Motsvarande begränsning bör gälla vid återbetalning av avgifterna. Det innebär att en arbetsgivare som kvalificerat sig för nedsättningen av avgifterna enligt lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag, men med villkor om att nedsättningen endast ska gälla den del av ersättningen som uppgår till 25 000 kronor per månad, ska kunna få rätt till återbetalning av avgifterna men endast för avgifter som avser ersättning till den anställda upp till detta belopp.

Övervägandena finns i avsnitt 4.15.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

6 § Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i

- lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),
- lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och
- lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om *återbetalning* av löneavgift finns i lagen (2025:000) om *återbetalning* av vissa avgifter till växa-företag.

Paragrafen, som är en upplysningsbestämmelse, innehåller hänvisningar till andra lagar med undantag från lagen.

Ändringen i *andra stycket* innebär att hänvisningen till lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag ersätts med en hänvisning till lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag med anledning av att den förstnämnda lagen upphävs och den sistnämnda lagen införs.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

10.3 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

67 kap.

35 § Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

Paragrafen anger de inskränkningar som finns i rätten till regional skattereduktion och är en följd av att skattereduktionen lämnas som ett stöd av mindre betydelse till fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för.

Av *första stycket* framgår att den som har ett företag som han eller hon själv beskattas för bara har rätt till skattereduktion om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det avser bl.a. villkoret att skattereduktionen ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt, men avser också andra villkor som ställs upp i tillämplig EU-förordning. Det kan t.ex. vara villkor om övervakning och rapportering (jfr prop. 2019/20:175). Ändringen innebär att hänvisningen till 67 kap. 32 och 33 §§ tas bort och att uppräknningen av tillämpliga förordningar i 67 kap. 32 § första stycket om stöd av mindre betydelse införs i denna paragraf. Skillnaden är att förordningarna anges i en annan ordning.

Andra stycket, som är nytt, motsvarar nuvarande 67 kap. 32 § andra stycket och innebär att begreppet företag har samma innebörd som vid tillämpningen av kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse (jfr prop. 2019/20:175). Ändringen är en följd av att hänvisningen till 67 kap. 32 § tas bort.

Tredje stycket, som är nytt, motsvarar nuvarande andra stycket (jfr prop. 2019/20:175).

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

35 a § *Vid bedömningen av om skattereduktionen uppfyller villkor enligt 35 § ska de villkor tillämpas som avser*

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Paragrafen, som är ny, anger vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn eller jordbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet inom någon annan sektor.

Paragrafen motsvarar delvis vad som gäller i dag genom hänvisningen till 67 kap. 33 § och är en följd av att hänvisningen tas bort (jfr prop. 2019/20:175). Skillnaden är att reglerna anpassas till ändrade reglerna i de minimis förordningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn som nu endast ska tillämpas på primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

10.4 Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

1 § I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i

– lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980),

– lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling, och

– lagen (2023:748) om särskilt avdrag vid beräkning av egenavgifter och allmän löneavgift i vissa fall.

Bestämmelser om återbetalning av arbetsgivaravgifter finns i lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

I paragrafen finns en beskrivning av lagens innehåll och hänvisningar till andra lagar.

Ändringen i *femte stycket* innebär att hänvisningen till lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag ersätts med en hänvisning till lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag med anledning av att den förstnämnda lagen upphävs och den sistnämnda lagen införs.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

2 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift ska betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen endast ska betala ålderspensionsavgift.

I paragrafen regleras bl.a. vad som utgör sådan avgiftspliktig ersättning som ska beaktas vid beräkning av det särskilda avdraget.

Ändringen i *första stycket* innebär att bestämmelsen som reglerar att sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgiften betalas enligt lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag tas bort. Ändringen föranleds av att den nämnda lagen upphör att gälla.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

4 § Bestämmelserna i 2 § ska inte tillämpas på

1. verksamhet inom sektorerna stål, brunkol och kol i den mening som avses i artikel 13 a i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget,

2. verksamhet inom transportsektor och tillhörande infrastruktur i den mening som avses i artikel 13 b i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, eller

3. avgiftsskyldiga vars huvudsakliga verksamhet avser finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet i den mening som avses i artikel 13 d i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

Paragrafen reglerar vilka branscher som inte omfattas av reglerna om särskilt avdrag vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna, respektive egenavgifterna.

Ändringen i *första punkten* innebär att verksamheter inom sektorerna stål, brunkol och kol inte längre kan vara föremål för avdrag vid avgiftsberäkning enligt denna lag. De sektorer som enligt nuvarande första punkten är uteslagna från avdragets tillämpningsområde, dvs. fiske, vattenbruk och jordbruk, ska omfattas av avdraget framöver. Bestämmelsen motsvarar artikel 13 a i den allmänna gruppundantagsförordningen.

Av *andra punkten* framgår att verksamheter inom transportsektorn är uteslutna från avdragets tillämpningsområde. Ändringen innebär att undantaget för transportsektor utvidgas till att även omfatta tillhörande infrastruktur. Bestämmelsen motsvarar artikel 13 b i den allmänna gruppundantagsförordningen.

I *tredje punkten*, som är ny, anges att avdraget inte kan göras av avgiftsskyldiga som bedriver finans- och försäkringsverksamhet eller koncernintern verksamhet. Bestämmelsen motsvarar artikel 13 b i den allmänna gruppundantagsförordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2 och 5.3.

6 b § *Särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och arbets-givaravgifterna får inte göras om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.*

Avdraget får inte heller göras om det årliga stödbeloppet per avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området i enlighet med artikel 15.3 b i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

Paragrafen, som är ny, anger de villkor som gäller för särskilt avdrag vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna som ges med stöd av den allmänna gruppundantagsförordningen.

Av *första stycket* framgår att särskilt avdrag inte får beviljas om den avgiftsskyldige är föremål för ett betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen om att ett stöd beviljat av en svensk stödgivare är olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Bestämmelsen motsvarar artikel 1.4 a i den allmänna gruppundantagsförordningen.

I *andra stycket* anges att särskilt avdrag inte heller får beviljas om det medför att det årliga stödbeloppet per avgiftsskyldig enligt samtliga ordningar för driftstöd överstiger 20 procent av den avgiftsskyldiges årliga arbetskostnader i det berörda området. Bestämmelsen motsvarar artikel 15.3 b i den allmänna gruppundantagsförordningen och innebär ett tak för hur mycket en enskild avgiftsskyldig kan motta i regionalt driftstöd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

6 c § *Särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna får bara göras om avdraget uppfyller villkoren enligt*

1. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn,

2. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, eller

3. kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Paragrafen, som är ny, anger att det särskilda avdraget vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna utgör ett stöd av mindre betydelse.

Bestämmelsen innebär att en avgiftsskyldig bara kan göra särskilt avdrag från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det gäller bl.a. villkoret att återbetalningen ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt. Det kan också avse andra villkor, t.ex. sådana som avser att säkerställa att beviljade stöd kan registreras i enlighet med kraven i tillämplig EU-förordning.

I bestämmelsen tillämpas en dynamisk hänvisningsteknik i fråga om kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

6 d § *Vid bedömningen av om det särskilda avdraget uppfyller villkor enligt 6 c § ska de villkor tillämpas som avser*

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom sektorn för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om den som begär avdrag bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter.

Paragrafen anger vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den som begär avdrag från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna bedriver verksamhet inom jordbrukssektorn eller fiskeri- och vattenbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet i någon annan sektor.

Av *första punkten* framgår att de villkor som gäller för primärproduktion av jordbruksprodukter ska tillämpas om den som begär avdraget bedriver verksamhet inom denna sektor och inom någon annan sektor. Det innebär t.ex. att avdraget ska rymmas inom ramen för det individuella taket för jordbrukssektorn.

Av *andra punkten* framgår att de villkor som gäller för primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter ska tillämpas om den som begär avdraget bedriver verksamhet inom primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter och inom någon annan sektor än primärproduktion av jordbruksprodukter. Det innebär bl.a. att avdraget ska rymmas inom ramen för det individuella taket för fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Följande exempel illustrerar hur bestämmelsen ska tillämpas. Om ett företag bedriver verksamhet inom primärproduktion av jordbruksprodukter, primärproduktion av fiskeri- och vattenbruksprodukter samt skogssektorn, så ska villkoren för jordbrukssektorn tillämpas. Om företaget i stället bedriver verksamhet inom sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter och inom skogssektorn ska villkoren, t.ex. det individuella taket, för jordbrukssektorn tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelserna i 4 och 6 b §§ tillämpas första gången på ersättning som utges efter den 31 december 2025.

3. Bestämmelserna i 4, 6 c och 6 d §§ tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2025. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ersättning som utgetts och inkomster som uppburits före ikraftträdandet.

I första punkten anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Av andra punkten framgår att bestämmelserna som avser det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna som föranleds av att avdraget anpassats till reglerna i den allmänna gruppundantagsförordningen ska tillämpas första gången på ersättning som utges efter ikraftträdandet, dvs. efter den 31 december 2025. Det innebär att en arbetsgivare som t.ex. bedriver jordbruksverksamhet i stöd-området får göra avdrag från den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna för ersättning som ges efter den 31 december 2025.

Av tredje punkten framgår att bestämmelserna som avser det särskilda avdraget från den allmänna löneavgiften och egenavgifterna ska tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter ikraftträdandet, dvs. efter den 31 december 2025. För enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag kan beskattningsåret i vissa fall omfatta delar av två kalenderår. Det gäller t.ex. vid nystartade verksamheter. Av punkten framgår vad som gäller i sådana situationer. Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter ikraftträdandet den 1 januari 2026 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2025 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Av fjärde punkten framgår att äldre bestämmelser ska gälla för ersättning som utgetts och inkomster som uppburits före ikraftträdandet, dvs. 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

10.6 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

26 kap.

19 f § Vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag eller 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare, eller vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats utbetalaren under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, *eller*

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

2. uppgift om annat stöd som har beviljats arbetsgivaren under de tre senaste åren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, *eller*

– kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

3. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma om särskild beräkning *eller särskilt avdrag* får göras, *och*

4. *de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet.*

I paragrafen finns bestämmelser om uppgiftsskyldighet för utbetalare vid särskild beräkning av arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt enligt 5 § lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för enmansföretag och 5 § lagen (2021:423) om särskild beräkning av vissa avgifter för arbetsgivare.

Ändringen i *första stycket* innebär att uppgiftsskyldigheten utökas till att även omfatta utbetalare som begär särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).

Innebörden av uppgiftsskyldigheten ändras också på så sätt att det införs en ny *fjärde punkt* i vilken det anges att utbetalaren ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om verksamhetsområde, som ska anges på Nace-gruppnivå, enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensinledningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90. Den svenska statistiska näringsgrensindelningen enligt SNI 2007 bygger på EU:s standard, Nace rev. 2 och är identisk med denna ner till nivå 4. Standarden för SNI används för att klassificera företag och arbetsställen efter vilken verksamhet de bedriver. Indelningen av näringsgrenarna framgår av bilaga 1 till förordningen, där det framgår att med Nacegruppnivå avses exempelvis 01.2 eller 01.3.

Utbetalarens uppgiftsskyldighet gällande stöd lämnat enligt kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn flyttas från första till *andra punkten* och är en följd av att reglerna i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 har ändrats. Uppgiftsskyldigheten avser nu stöd som har beviljats utbetalaren under de tre senaste åren, dvs. 36 månader räknat från den tidpunkt då arbetsgivardeklarationen lämnas in.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

10.7 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

26 kap.

19 f § Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska utbetalaren lämna

1. uppgift om annat driftstöd som har beviljats utbetalaren under året, och
2. de övriga uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag.

Paragrafen innehåller efter ändringen en bestämmelse om uppgiftsskyldighet vid särskilt avdrag vid beräkningen av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Uppgiftsskyldigheten är en följd av att det regionala avdraget lämnas som ett regionalt driftstöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen, förkortad GBER.

En arbetsgivare har endast rätt till det regionala avdraget om villkoren enligt GBER för regionalt driftstöd är uppfyllda, bl.a. får det årliga stödbeloppet enligt samtliga ordningar för driftstöd inte överstiga 20 procent av stödmottagarens årliga arbetskostnader i det berörda området. Av *punkt 1* framgår därför att utbetalaren, dvs. arbetsgivaren, ska lämna uppgift om annat driftstöd som har beviljats utbetalaren under året.

Enligt *punkt 2* ska arbetsgivaren också lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till särskilt avdrag. Det gäller t.ex. uppgift om arbetskostnader eller uppgift om inom vilka sektorer som arbetsgivaren bedriver verksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

31 kap.

26 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980), ska den deklarationsskyldige lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att

1. kunna bedöma att särskilt avdrag får göras, och
2. kunna bedöma att det särskilda avdraget uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet för enskilda näringsidkare som tar emot regionalt avdrag enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) och är en följd av att regionalt avdrag lämnas som ett stöd av mindre betydelse.

I *första punkten* anges att den deklarationsskyldige ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma ett särskilt avdrag får göras. Det kan t.ex. avse uppgifter om inom vilken sektor verksamheten bedrivs.

För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda, ska stödmottagare också lämna viss annan information till myndigheten. Av *andra punkten* följer därför att stödmottagaren i sin inkomstdeklaration ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att stödet uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Det kan t.ex. handla om uppgifter om övriga stöd av mindre betydelse som stödmottagaren har mottagit eller uppgifter om andra företag som stödmottagaren är i intressegemenskap med. De maximala stödnivåerna enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse gäller per företag. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag"). Detta innebär att i de fall den som utger ersättningen och andra företag ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet, ska uppgift lämnas om storleken på det stöd som totalt sett har beviljats alla företag som ingår i intressegemenskapen. I Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse uppställs också villkor om övervakning och rapportering. I kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse anges t.ex. att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. I förordningen anges också vilka uppgifter som ska registreras. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om berörd sektor, angivet på Nace-gruppnivå.

I skatteförfarandeförordningen (2011:1261) regleras närmare vilka uppgifter som ska lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

33 c § En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna *de uppgifter Skatteverket behöver för att*

1. *kunna bedöma rätten till skattereduktion, och*
2. *kunna bedöma att skattereduktionen uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse.*

Paragrafen innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet och är en följd av att regional skattereduktion lämnas som ett stöd av mindre betydelse.

Ändringen innebär att uppgiftsskyldigheten får en ny utformning och i viss mån utökas. Uppgiftsskyldigheten gäller för personer som har rätt till regional skattereduktion enligt 67 kap. 34 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, och har företag (jfr 67 kap. 35 § IL).

Av *första punkten* följer att berörda fysiska personer i sin inkomstdeklaration ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

I *andra punkten* anges vidare att berörda fysiska personer i sin inkomst-deklaration ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma att stödet uppfyller villkoren enligt Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse. Det gäller t.ex. uppgift om andra stöd av mindre betydelse som personen mottagit samt andra företag som den fysiska personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet. De maximala stödnivåerna enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse gäller per företag. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag"). Detta innebär att i de fall den som utger ersättningen och andra företag ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet, ska uppgift lämnas om storleken på det stöd som totalt sett har beviljats alla företag som ingår i intressegemenskapen. I Europeiska kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse uppställs också villkor om övervakning och rapportering. I kommissionens förordning (EU) 2023/2831 av den 13 december 2023 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse anges t.ex. att beviljade stöd ska registreras i ett centralt register. I förordningen anges också vilka uppgifter som ska registreras. I uppgiftsskyldigheten ingår därför också att lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att registrera stödet. Detta innefattar t.ex. uppgifter om berörd sektor, angivet på Nace-gruppnivå.

I skatteförfarandeförordningen (2011:1261) regleras närmare vilka uppgifter som ska lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

37 kap.

7 b § Skatteverket får förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera att denna har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket får förelägga den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning. Detta kan bli aktuellt både när en granskning sker före och när en granskning sker efter det att ett beslut om återbetalning har fattats.

Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

9 a § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om

1. återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1,

2. återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap.

5 § 2, eller

3. återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 §.

I paragrafen finns bestämmelser om att Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan (tredjemansföreläggande). Av 37 kap. 10 § framgår att om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna sådan uppgift.

Enligt *andra stycket* 3, som är ny, får föreläggandet avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i en ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag. Ett föreläggande är möjligt både före och efter att Skatteverket har fattat beslut avseende ansökan.

Övriga ändringar är endast redaktionella.

Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

39 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 2 a §§),
- generell dokumentationsskyldighet (3 §),
- dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av eller kompensation för punktskatt (3 a §),
- dokumentationsskyldighet som avser beräkning av skatt på överintäkter från el (3 b §),
- dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer (3 c §),
- dokumentationsskyldighet som avser ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift (3 d §),
- dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11–12 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
- dokumentationsskyldighet som avser leverans av investeringsguld (14 §),
- dokumentationsskyldighet som avser avropslager (14 a §),
- dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15–16 f §§), och
- föreläggande (17 §).

I paragrafen anges innehållet i kapitlet. Ändringen är föranledd av att en ny paragraf, 3 d §, införs.

Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

Ansökan om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

3 d § Den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för kontroll av uppgifterna i ansökan.

I paragrafen, som är ny, regleras dokumentationsskyldighet för den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

I bestämmelsen anges att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har en skyldighet att i skäligen omfattning se till att det finns underlag för kontroll av uppgifter i ansökan. Detta kan ske genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation. Bestämmelsen har utformats med den generella dokumentations-skyldigheten i 3 § som förebild.

Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

41 kap.

2 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
7. att den som har eller kan antas ha levererat investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §,
8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §, *eller*
9. att den som har ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift i de fall som avses i 53 kap. 6 § har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 och 9 av någon annan än den som revideras.

Paragrafen reglerar för vilka syften revision får göras.

Ändringen i *första stycket* innebär att en ny punkt 9 införs, i vilken det anges att Skatteverket ska få besluta om revision för att kontrollera om den som ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Enligt första stycket 1 får Skatteverket besluta om revision för att kontrollera att deklara-tions- och uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt. För den som ansöker om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift anses varken deklara-tions- eller uppgiftsskyldighet föreligga, i vart fall inte i ärendet om återbetalning. Revision enligt första stycket 1 kan alltså inte tillämpas för att kontrollera om ett beslut om återbetalning är felaktigt på grund av att sökanden lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter.

I *andra stycket* regleras möjligheten för Skatteverket att besluta om s.k. tredjemansrevision, dvs. besluta om revision för kontroll av någon annan än den som revideras. En hänvisning till punkt 9 läggs till i stycket vilket innebär att Skatteverket får använda tredjemansrevision vid kontroll av om den som ansökt om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Övervägandena finns i avsnitt 4.12.

53 kap.

6 § Som beslut om arbetsgivaravgifter anses också beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Paragrafen, som är ny, reglerar när vissa beslut är att anse som beslut om arbetsgivaravgifter.

Enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag kan vissa arbetsgivare, s.k. växa-företag, ansöka om stöd i form av återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift. I nämnda lag regleras förfarandet fram till beslutet om återbetalning. Syftet är att förfarandet i övrigt ska regleras i skatteförfarandelagen. I bestämmelsen anges därför att beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag ska ses som ett beslut om arbetsgivaravgifter. Skatteförfarandelagens bestämmelser om betalning, anstånd, ränta, indrivning och särskilda avgifter gäller därmed för besluten om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

61 kap.

Återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift

6 a § Om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag har beviljats före arbetsgivaravgifternas förfallodag, ska återbetalningen registreras på förfallodagen.

I paragrafen, som är ny, finns en särskild bestämmelse om registreringstidpunkt för återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Bestämmelsen gäller i de fall beslut om återbetalning fattas före förfalldagen för de avgifter som återbetalningen avser. I sådana fall ska Skatteverket avvakta med registreringen (krediteringen) av återbetalningen till avgifternas förfallodag. Syftet med bestämmelsen är att undvika att en arbetsgivare kan tillgodogöra sig återbetalning för arbetsgivaravgifter som inte betalas eller registreras på skattekontot. Bestämmelsen innebär att arbetsgivaren kan beviljas återbetalning men får vänta på att stödet tillgodoräknas fram till dess att arbetsgivaravgifterna förfallit till betalning och registrerats på skattekontot.

Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

66 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning.

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),

- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§),
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §), *och*
- *statligt stöd* (36 §).

Paragrafen anger kapitlets innehåll och en ny strecksats läggs till med anledning av att en ny paragraf, 36 §, införs i kapitlet.

27 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte har fattats på grund av att den uppgiftsskyldige,

- a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,
- b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,
- c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller
- d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande eller uppgift om en betalningsmottagare som ska lämnas i en arbetsgivardeklaration har saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdeklaration,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstkattelagen (1999:1229),

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, regioner, kommunalförbund och samordningsförbund,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstkattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

g) om återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning enligt 13 a kap. 10 § första stycket 2–4, *eller*

h) om arbetsgivaravgifter som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 9 § inkomstkattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §.

I paragrafen anges i vilka fall Skatteverket får ompröva ett beslut till nackdel för den som beslutet gäller även efter tvåårsfristen i 21 §, dvs. efter det att två år har förflutit från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Ett sådant beslut om omprövning benämns efterbeskattning.

En ny punkt h införs i *fjärde punkten*, av vilken framgår att efterbeskattning får ske om det föranleds av ett beslut eller dom om arbetsgivaravgifter

som utgjort underlag för beslut om återbetalning enligt lagen (2025:000) om återbetalning av vissa avgifter till växa-företag.

Av 53 kap. 6 § framgår att ett beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift enligt 3 § lagen om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift till växa-företag ska anses som ett beslut om arbetsgivaravgifter. Ett beslut om återbetalning kan alltså omprövas med stöd av denna bestämmelse. Ändringen innebär att ett beslut om återbetalning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift kan omprövas om de arbetsgivaravgifter som återbetalningen avser ändrats i ett beslut eller en dom.

Övervägandena finns i avsnitt 4.13.

Statligt stöd

36 § *Om frågor avseende statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att*

- 1. kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd, och*
- 2. offentliggöra, rapportera eller registrera stödet.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet när frågor om statligt stöd aktualiseras vid en omprövning. I bestämmelsen anges att om frågor avseende statligt stöd enligt Europeiska unionens statsstödsregler aktualiseras vid en omprövning ska den enskilde vid behov lämna vissa uppgifter till Skatteverket.

Artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller bestämmelser om statligt stöd. Utgångspunkten är ett principiellt förbud mot statligt stöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Lättnader från skatter eller avgifter för en urskiljbar grupp företag anses vara ett gynnande som omfattas av reglerna om statligt stöd. Huvudregeln är att kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen har dock med stöd av artikel 109 i EUF-fördraget bemyndigats att anta förordningar om undantag från anmälningsskyldigheten. Dessa förordningar består bl.a. av kommissionens s.k. gruppundantagsförordningar, t.ex. den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER). Kommissionen har även antagit ett antal förordningar om s.k. stöd av mindre betydelse (de minimis-stöd), och åtgärder som uppfyller kraven i de minimis-förordningarna anses inte utgöra statliga stöd och omfattas därmed inte av anmälningsskyldigheten. Är kraven i förordningarna inte uppfyllda utgör en åtgärd däremot ett olagligt statligt stöd om inte ett godkännande av kommissionen finns. Skatteverket hanterar flera olika statliga stöd, t.ex. i form av skatte- och avgiftslättnader. Frågor rörande samtliga dessa aspekter kan alltså uppkomma i samband med en omprövning.

Uppgiftsskyldigheten aktualiseras i de fall omprövningen aktualiserar frågor om statligt stöd enligt EU:s statsstödsregler. Det kan t.ex. vara fråga om stöd av mindre betydelse inom skatte- och avgiftssystemet, t.ex. vid en begäran om omprövning av nedsättning av arbetsgivaravgifter till växa-

företag, eller skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden. Det kan också vara fråga om åtgärder som ges med stöd av GBER, t.ex. regionalt avdrag vid beräkningen av arbetsgivaravgifter.

För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt EU:s statsstödsregler är uppfyllda kan myndigheten behöva få tillgång till vissa uppgifter från den skatt- eller avgiftsskyldige. I *första punkten* anges därför att den enskilde vid behov ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att kunna bedöma att en åtgärd inte utgör ett olagligt statligt stöd. Om omprövningen gäller en skattelättnad som utgör ett stöd av mindre betydelse, t.ex. en regional skattereduktion, kan det t.ex. handla om uppgifter om övriga stöd av mindre betydelse som stödmottagaren har mottagit eller uppgifter om andra företag som stödmottagaren är i intressegemenskap med.

Vidare är Skatteverket, i egenskap av stödgivande myndighet, i vissa fall skyldig att registrera, rapportera eller offentliggöra beviljade stöd. I *andra punkten* anges därför att den enskilde vid behov ska lämna de uppgifter Skatteverket behöver för att offentliggöra, rapportera eller registrera stödet. Det kan t.ex. handla om uppgift om stödmottagarens verksamhetsområde, angivet på Nace-gruppnivå, vilket ska anges vid registrering av stöd av mindre betydelse.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
2. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationen som avser redovisningsperioden januari 2026.
3. Bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet.

Av *första punkten* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

I *andra punkten* anges att bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den nya lydelsen tillämpas första gången på arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioden januari 2026. Detta innebär att uppgifter som ska lämnas enligt den nya lydelsen kommer att lämnas första gången i den arbetsgivardeklaration som ska lämnas in senast under februari 2026.

I *tredje punkten* anges att bestämmelsen i 26 kap. 19 f § i den äldre lydelsen fortsatt gäller för arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder innan ikraftträdandet. Detta innebär att i arbetsgivardeklarationer som avser redovisningsperioder fram till och med december 2025 ska uppgifter lämnas i enlighet med vad som anges i 26 kap. 19 f § i dess äldre lydelse.

Övervägandena finns i avsnitt 4.15, 5.4 och 6.2.

10.8 Förslaget till lag om upphävande av lagen (2016:1053) om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för ersättning som har utgetts före ikraftträdandet.

Lagen innebär att lagen om särskild beräkning av vissa avgifter för växa-företag upphör att gälla.

Enligt *första punkten* i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna träder lagen i kraft den 1 januari 2026. Enligt *andra punkten* gäller den upphävda lagen dock fortfarande för ersättning som har utgetts före ikraftträdandet. Det innebär att nedsättning av arbetsgivaravgifter, den allmänna löneavgiften och den särskilda löneskatten ska beviljas för ersättningar som en arbetsgivare gett ut före den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i 4.2.